Вівторок, 9 липня 2002 року. № 121 (2872)

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

цього дня

■ 1819 р. Спалахнуло Чугуївське повстання військових поселенців через жорстокий режим у поселеннях. ■ 1877 р. В Уїмблдоні (Велика Британія) розпочався перший тенісний турнір. ■ 1894 р. Народився видатний радянський фізик Петро Капіца (Капиця). Нобелівський лауреат. ■ 1947 р. Народився співак (бас) Анатолій Кочерга. ■ 1970 р. У Феодосії відкрито музей Олександра Гріна. ■ 1987 р. Помер прозаїк Улас Самчук, один із найзначніших письменників діаспори (трилогія «Волинь», повісті «Марія», «Кулак»).

«За нами йтимуть кращі!»

4

Людям треба довіряти

8

Атланти, які тримають мирне небо

10

ОФІЦІЙНО

Парламент розділяє біль шахтарів

Верховна Рада України висловлює співчуття сім'ям гірників, загиблим 7 липня під час аварії на шахті «Україна» на Донеччині. Цими словами Голови Верховної Ради України Володимира Литвина розпочалося засідання погоджувальної ради голів парламентських комітетів, лідерів депутатських фракцій і груп. Глава парламенту поінформував народних депутатів, що Кабінет Міністрів прийняв рішення про виділення 5 млн. грн. для допомоги сім'ям загиблих шахтарів і 4 млн. грн для ліквідації наслідків аварії на шахті. Цю ініціативу підтримує профільний парламентський Комітет з питань ПЕК і вже готує проект відповідної постанови. Створено також урядову комісію для розслідування причин аварії, планується візд до Донецька Прем'єр-Міністра України та групи народних депутатів.

(Закінчення на 2-й стор.).

П'ять років особливого партнерства

Учора ввечері до України прибула делегація Північноатлантичної Ради НАТО на чолі з генеральним секретарем альянсу Джорджем Робертсоном. Мета візиту — участь у спеціальному засіданні комісії Україна—НАТО на рівні послів у Києві. Після нього заплановано низку зустрічей. Зокрема, делегацію НАТО прийме Голова Верховної Ради України Володимир Литвин.

Міністр закордонних справ України і генсек НАТО мають намір також виступити на міжнародній конференції «П'ять років особливого партнерства: досягнення і перспективи». Потім лорд Робертсон вирушить із візитом до Донецька, Львова і Харкова. У цих містах заплановано «круглі столи», зустрічі та семінари з питань співпраці України і НАТО. Приїзд лорда Робертсона і послів Північноатлантичного альянсу на святкування чергової річниці з моменту підписання Хартії про особливе партнерство між Україною і НАТО було заплановано давно.

(Закінчення на 5-й стор.).

ВУГІЛЛЯ знову забрало життя

35 гірників загинули внаслідок аварії в Донецькій області

Фото УНІАН.

Підземна пожежа сталася у неділю вночі на шахті «Україна» державної холдингової компанії «Селідовевугілля» (Донецька область). На момент аварії під землею перебували 114 осіб.

Вогонь спалахнув на горизонті 570 метрів за десять хвилин на другу ночі у південному крилі шахти. Більшість робітників вийшли на поверхню неушкодженим, 11 осіб госпіталізовані до лікарень обласного центру. 35 гірників залишилися під землею, і тривалий час про їхній стан та місцеперебування нічого не було відомо. Лише через дванадцять годин після аварії рятувальники знайшли тіла без ознак життя — всі шахтарі загинули. Причиною смерті стало отруєння чадним газом. Рятувальники кажуть, що виявили тіла майже поруч: чергова зміна піднімалася нагора. Вони дісталися так званого верхнього майданчика, де і зустріли смерть. До стовбура залишалося якихось дві сотні метрів...

(Закінчення на 3-й стор.).

На знімку: гірничорятувальники на подвір'ї шахти «Україна» перед тим, як спуститися у забій.

У НОМЕР

***

У неділю біля станції Богданівка на Черкащині сталося загорання резервного електровоза, що рухався без вагонів. За три години пожежу було погашено і рух поїздів відновлено. Ніхто не постраждав.

***

Станом на понеділок повністю ліквідовано осередки лісових пожеж на площі 310 гектарів в Овруцькому районі Житомирської області. Вогнем знищено 15 нічийних будинків села Делета, жертв та постраждалих, на щастя, немає. Вчора тривало гасіння тліючого торфу на площі 50 гектарів поблизу села Червоносілка. Загрози розповсюдження пожежі немає, **повідомила нашому кореспондентові Якову ГАЛЬЧЕНКУ прес-служба МНС.**

***

У тисячу гривень обійшлася приватному підприємцю Миколі В. з Кам'янця-Подільського баночка звичайнісінької кави. Таку суму стягнув з нього на користь мешканки Новоселиці, що на Буковині, суд. Спритний бізнесмен звинуватив перехожу в крадіжці баночки з його лотка, і так старався, що аж покалічив невинній жінці руку, **повідомляє наш власний кореспондент Віра ШПИЛЬОВА.**

***

Широку гаму нових рецептів для виготовлення консервованих продуктів запропонували виробникам фахівці науково-дослідного і проектно-конструкторського інституту «Консервпромкомплекс». Серед новинок — консервована кукурудза, що донедавна завозилася з-за кордону, та салати з неї у поєднанні з різними овочами, група консервів з додаванням ріпакової олії, буряково-яблучний нектар з травами, соки з підвищеним вмістом каротину, консервована квасоля, різноманітні кетчупи тощо, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.**

БОРГИ

Кожні десять хвилин — по 200 клієнтів

Уже першого дня розрахунків із вкладниками збанкрутілого банку «Україна» АППБ «Аваль» сплатив понад 45 мільйонів гривень.

За словами заступника голови правління АППБ «Аваль» Ігоря Слободського, пік виплат припав на період між 16-ю та 18-ю годинами, коли кожні десять хвилин касири обслуговували по 200 клієнтів.

Нагадаємо: АППБ «Аваль» належить виплатити або перерахувати на інші рахунки згідно з реєстром вимог, затвердженим Нацбанком, понад 184 мільйони гривень.

Я ВАМ ПИШУ...

А паспорт не матиме сили

Добре знаю, що людям, котрим за сімдесят, не конче міняти паспорти. Але ось вийшла постанова із суворим попередженням: старі паспорти стануть недійсними. То що робити мені, приміром, у свої вісімдесят чотири? Може трапитися так, що надійде посилка, може, треба буде переписати квартиру... Як у цьому разі без такого важливого документа, коли мій паспорт не матиме сили?

С. ЖЕРЕБКО.

Вінниця.

До серпня 2003 року Україна утилізує 400 тисяч набоїв

Парламент розділяє біль шахтарів

(Початок на 1-й стор.).

В. Литвин також мав розмову з головою Донецької облдержадміністрації, який звернувся до глави парламенту з пропозиціями, що може зробити ВР для допомоги сім'ям загиблих гірників та відновлення шахти, де сталася аварія.

Упродовж останнього пленарного тижня ВР планує розглянути понад 40 питань. У вівторок, 9 липня, у парламенті відбудеться день уряду, на якому депутати заслухають інформацію Кабінету Міністрів України про оздоровлення дітей влітку 2002 року та про стан підготовки до збирання цьогорічного врожаю. На вечірньому засіданні парламент розгляне питання, які залишилися нерозглянутими минулого тижня.

У середу, 10 липня, спочатку пропонувалося розглянути першим питанням звіт Кабінету Міністрів про виконання Державного бюджету України за перше півріччя 2002 року. Однак уряд звернувся до парламенту з проханням перенести розгляд цього питання на п'ятницю, бо лише в середу зранку уряд затверджуватиме звіт на засіданні Кабміну. Погоджувальна рада підтримала пропозицію уряду і вирішила заслухати його звіт 12 липня.

У день голосування — 11 липня — сесія розпочне свою роботу з голосування за проект постанови про програму діяльності Кабінету Міністрів України, обрання суддів Конституційного Суду України та головного редактора газети Верховної Ради «Голосу України».

Депутати також мають підтвердити порядок висвітлення та календарний план проведення другої сесії Верховної Ради України четвертого скликання, прийняти рішення з проектів законів про запобігання та протидію легалізації (відмивання) надходжень, одержаних злочинним шляхом, про списання та реструктуризацію заборгованості за квартирну плату, комунальні послуги, спожиті природний газ та електроенергію, Митний кодекс України з пропозиціями Президента та інші.

12 липня відбудеться закриття першої сесії Верховної Ради.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Коментуючи після погоджувальної ради головний підсумок роботи парламенту четвертого скликання за першу сесію, Голова Верховної Ради Володимир Литвин наголосив: «Ми маємо працездатну, консолідовану Верховну Раду, яка здатна приймати рішення, потрібні для України, яка налаштована не лише на законотворчу роботу, а й на здійснення у повному обсязі своїх контрольних функцій». Відповідаючи на запитання журналістів, Володимир Литвин зазначив, що результати голосування за надання згоди на призначення Генеральним прокурором Святослава Піскуна засвідчили, що «позиція Верховної Ради збігається з пропозицією Президента». Водночас глава парламенту підкреслив, що Верховну Раду ніхто не контролює: «Парламент — це вищий законодавчий орган, який не підлягає контролю з будь-якого боку».

Юліана ШЕВЧУК.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення С. Піскуна Генеральним прокурором України

Призначити ПІСКУНА Святослава Михайловича Генеральним прокурором України.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 6 липня 2002 року.
№ 621/2002.

У НОМЕР

Більшість ще не утворено...

Парламенту за першу сесію вдалося не застрягти на організаційних питаннях, вчасно обрати керівництво Верховної Ради і парламентських комітетів, однак, на жаль, він виявився не готовим до «обговорення складних багатоплідних питань». Так підсумував на прес-конференції першу сесію Верховної Ради четвертого скликання заступник глави парламенту Олександр Зінченко. Він відзначив, що частина депутатських фракцій чи груп вимагала винести на розгляд Верховної Ради те чи інше питання, а потім воно обговорювалося в напівпорожньому залі. О. Зінченко висловився за те, щоб до нової сесії парламент підготувався грунтовніше.

Серед резонансних питань минулого тижня заступник Голови Верховної Ради назвав призначення Генпрокурора України та розгляд програми уряду в парламенті. На думку Олександра Зінченка, переконливе голосування за кандидатуру Святослава Піскуна — це «очікування продуктивної роботи». Однак це голосування не свідчить про утворення у ВР парламентської більшості, просто на голосування було винесено підготовлене питання. Затвердження програми уряду, за словами О. Зінченка, вісім фракцій пропонують перенести на осінь. Однак заступник глави ВР висловився за те, щоб улітку не марнувати час, а разом із урядом створити кілька робочих груп із розробки податкової та пенсійної реформ, інноваційного розвитку та підтримки охорони здоров'я.

«Винятково політичною» назвав Олександр Зінченко дискусію про включення до порядку денного питання про початок процедури імпічменту Президенту України. «Це питання з розряду блокування роботи Верховної Ради», — сказав він. На його погляд, за сьогоднішнього розкладу політичних сил у ВР шансів набрати 226 голосів для початку процедури імпічменту немає.

Характеризуючи співпрацю уряду з парламентом заступник Голови Верховної Ради наголосив, що уряд має «гнучкіше і послідовніше проводити свою політику у Верховній Раді», зокрема, представляти законопроекти під час їх розгляду в парламенті повинні високопоставлені урядовці, а не другорядні чиновники.

О. Зінченко висловився за зміну політичної формули призначення членів Національної Ради України з питань телебачення і радіомовлення. На його погляд, кандидат до складу Нацради має бути відомий не лише вузькому фракційному колу, а широкому загалу.

Олександр Зінченко також повідомив, що після обрання його заступником Голови ВР він склав із себе повноваження почесного президента телеканалу «Інтер».

Юліана ШЕВЧУК.

ПІДСУМОК ТИЖНЯ

В опозиції до власних поглядів

Події передостаннього пленарного тижня першої сесії відбувалися під знаком «опозиції до власних поглядів». Мабуть, саме ця непередбачуваність і перекреслила прогнози, які щедро видавалися на-гора цілими інститутами й окремими фахівцями в жанрі політології. По-перше, всупереч категоричним запевненням «поінформованих» кабінет Анатолія Кінаха ще не пакує валіз. По-друге, так само всупереч «глибокій обізнаності» проходження Святослава Піскуна через парламентське «чистилище» завершилося не «пеклом» поразки, а прямим попаданням у «райські кущі» — в крісло Генпрокурора. Роль Петра блискуче зіграли 347 парламентаріїв: історія Верховної Ради не дуже багата на такі акти міжфракційного єднання і зворушливий сплеск депутатського волевиявлення.

Отже, після розгляду в парламенті програми діяльності уряду ще «ніхто нікуди не йде». Принаймні поки що. І не відомо, чи «піде». Принаймні до осені. Хоча чутки, припущення і посилання на інформацію з «конфіденційних джерел» продовжують нагнітати тему. Але навіть найпоінформованіші оптимісти чи песимісти (здається, це той випадок, коли два поняття можна легко сплутати) в коментарі оглядачу "ГУ" не взялися точно спрогнозувати, скільки ще залишилося «піднімати показники» кабінетові Анатолія Кінаха. Як відомо, лише дві парламентські фракції запропонували відхилити програму діяльності уряду — «Наша Україна» і БЮТ. Решта — в тому числі і СПУ — «узяли до відома» і відправили на доопрацювання. Але виявивши однакову принциповість в оцінці нинішнього кабінету, «нашоукраїнці» і «бютівці» розійшлися у термінах реалізації цієї оцінки. Якщо соратники екс-віце-прем'єра вважають, що «найкраще для України —негайна відставка Анатолія Кінаха, оскільки його уряд вичерпав інерційний запас своєї діяльності та виявив абсолютний непрофесіоналізм», то однофракційники експрем'єра готові заради «нашої України» ще кілька місяців потерпіти «інерцію»: «Ми не зацікавлені, щоб Кінах пішов зараз. Краще знімати уряд восени, коли економічна ситуація ще більше загостриться. Тоді Президент буде змушений вдаватися до кардинальної кадрової зміни, а не простої рокіровки на шахівниці», — приблизно в такому викладі пояснили авторові цих рядків свою позицію кілька народних депутатів із близького оточення Віктора Ющенка.

Правда, відповідь на друге запитання — чим пояснюється підтримка кандидатури С. Піскуна — давалася важче. А в одного зі співрозмовників плутана лекція про «необхідність такого рішення в нинішньому контексті політичної доцільності» взагалі звелася до парадоксального висновку: «Ми виявилися в опозиції до власних поглядів...» З такою політичною «конфігурацією» може конкурувати тільки заява лідера Всеукраїнського об'єднання лівих «Справедливість» Івана Чижа: ми перебуваємо в опозиції не до конкретних посадових осіб, зокрема, Президента Леоніда Кучми, а до існуючої в країні ситуації, що характеризується погіршенням матеріального становища народу. Наочний приклад популярної «діалектики»: мухи — окремо, котлети — окремо...

Минулої суботи Президент представив колективу ГПУ нового Генпрокурора. При цьому глава держави не скупився на компліменти Святославу Михайловичу і на критику роботи прокуратури, яка остаточно забуксувала в розслідуванні відомих резонансних справ. До речі, не тільки екс-заступник голови ДПА удостоївся високої оцінки, а й колишній Генпрокурор Михайло Потебенько. У суботу його нагородили орденом Ярослава Мудрого IV ступеня— «за принципову державну позицію». «Цю лінію треба підтримувати і надалі», — побажав Леонід Данилович, вручаючи нагороду. Але, очевидно, в нового Генпрокурора — інший погляд на «принципову позицію», оскільки вважає «справою честі і обов'язку довести до логічного завершення розслідування з відомих кримінальних справ, насамперед, справ журналістів Георгія Гонгадзе, Ігоря Александрова та інших». Звичайно, від обіцянок до «логічного завершення» — дистанція, як писав класик, величезного розміру. Але, принаймні, ми знаємо, що вона вимірюватиметься честю й обов'язком нового Генпрокурора.

Попереду нас чекають нові кадрові зміни. Президент, виступаючи на урочистостях у Донецьку, пообіцяв «відкрити конкурс на заміщення ряду відповідальних посад» у своїй адміністрації. Це робиться у зв'язку з «необхідністю забезпечити прозорість і відкритість державної влади». А щоб влада була ще прозорішою, Леонід Кучма хоче перетворити адміністрацію Президента на «більший політичний центр, ніж вона була до цього». Політичну відкритість Банкової забезпечуватимуть люди, у яких не будуть «зашорені мізки» і які не належатимуть до якихось політичних груп. Одне слово, «ми повинні залучати людей з регіонів», оскільки і Президентові «легше дихається в регіонах... Тут і люди, і помисли чистіші, ніж вони бувають у столиці». Дуже тонко підмічено. На жаль, вихідці з регіонів дуже швидко пристосовуються до столичного життя. Себто переходять в опозицію до власних поглядів.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

ФОТОФАКТ

Главою партії «Всеукраїнське об'єднання лівих «Справедливість» знову обрано Івана Чижа.

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

Вугілля знов забрало життя

35 гірників загинули внаслідок аварії в Донецькій області

(Початок на 1-й стор.).

У неділю та понеділок на шахті працювали 27 відділень гірничорятувальників з усієї Донецької, а потім і з Луганської областей. Пожежею було охоплено 1400 метрів виробок. Прийнято рішення відновити провітрювання в шахті і знайти доступ до аварійної дільниці. Однак роботи ускладнювала висока температура — до 600 градусів — та задимленість. Рятувальники сподівалися дістатися до небезпечного місця і загасити вогонь спеціальними засобами.

З'ясування причин аварії покладено на експертну комісію, але фахівці поки що не можуть потрапити на місце пожежі. Однак уже зараз з'явилися припущення про несправне обладнання (а конкретніше — конвеєрну стрічку) як імовірне джерело вогню.

— Тут шахта взагалі-то благополучна, — каже Сергій Луньов, начальник Донецького територіального управління Державного департаменту з нагляду за охороною праці. — Шахта безпечна відносно газу, безпечна відносно вугільного пилу, розроблює пласти, не схильні до самозаймання. Тобто пожежа тут могла виникнути тільки в результаті експлуатації механізмів чи електрообладнання.

Деякі цифри із досьє донецького корпункту «Голосу України» наштовхують на роздуми. Два місяці тому у Донецьку на спільному засіданні фахівців Мінпаливенерго та Держнаглядохоронпраці обговорювалися шляхи зниження аварійності і травматизму у вугільній галузі. Підземні пожежі були названі лихом галузі. А серед шахт, де забезпеченість засобами пожежогасіння найбільш незадовільна, першою фігурувала... шахта «Україна». Якщо конкретніше, то забезпеченість порошковими вогнегасниками тут 3,3 відсотка від потреби, пожежними рукавами — 5,2 відсотка, пожежними кранами — 33,9 відсотка.

Звернули увагу на засіданні і на високу плинність кадрів у холдингу «Селідоввугілля», де протягом минулого року та першого кварталу нинішнього року поміняли-ся один директор шахти «Україна», два головні інженери, два заступники директора із охорони праці, п'ять начальників змін із охорони праці. Про який системний і послідовний контроль за безпекою праці можна говорити? Тож не виключено, що і на цей раз причиною великої аварії буде названо так званий людський чинник.

Весь недільний день з третьої ночі на майдані перед адмінбудинком шахти стояли родичі, сусіди і колеги шахтарів в очікуванні звісток. Про те, що всі залишені під землею гірники загинули, на площі оголосили лише близько 17-ї години. Для невеличкого містечка Українськ, де всі знають одне одного, це справжній шок. У загиблих

Фото УНІАН.

залишилося майже 30 неповнолітніх дітей. Наймолодша із них — Маша, дочка Володимира Майбороди. Вона народилася цього року кілька місяців тому...

Урядову комісію із розслідування причин аварії очолив перший віце-прем'єр-міністр Олег Дубина. Перш за все комісія зайнялася організацією похорону загиблих. Для допомоги родинам буде виділено 4 мільйони гривень із резервного фонду. Гроші зовсім не зайві, адже, як кажуть шахтарі, із шести місяців цього року зарплату на «Україні» видавали лише за січень.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Тим часом пізно увечері в суботу зайнялося дерев'яне кріплення на горизонті понад тисячу метрів шахти «Батьківщина» (Дніпропетровська область), яка належить Криворізькому залізорудному комбінату. У шахті перебували 60 гірників, яких було виведено на поверхню. Жертв і потерпілих немає, **повідомляють у МНС.**

Вранці 7 липня пожежу було ліквідовано.

Нестиме чайка козацькую славу

В Очакові спущено на воду козацький човен-чайку «Богун» — копію судна, на якому наші славні предки ходили в далекі і близькі походи. Чайка має вельми солідний вигляд: завдовжки 26 метрів, оснащена двома десятками весел і прямим вітрилом.

Будувати «Богуна» почали на початку нинішнього року. Ідея відтворити технологію виробництва минулих часів належить Інституту археології Академії наук України, виконання — приватному підприємству «Синтез».

Чайка візьме курс на Київ, а в середині липня вирушить до Кубані. Перехід здійснюватиметься під знаком оголошеного в Росії Року України.

Анатолій РОМАНЮК.

Миколаївська область.

Фото Олександра КРЕМКА (УКРІНФОРМ).

Ціни, шикуйсь!

Розпорядженням голови Житомирської облдержадміністрації тимчасово, до 1 жовтня, введено режим державного регулювання цін на молоко. Вдалися до таких заходів після того, як простежили з калькулятором проходження цієї продукції від корови до покупця.

Справді, експортні ціни на сухе молоко та казеїн упали, тож зменшилися прибутки молокопереробних підприємств. Що можна було б частково компенсувати, збільшивши обсяг реалізації продукції через торговельну мережу. Натомість переробники намагаються поліпшити свій фінансовий стан, знижуючи ціни на сировину. А це боляче б'є по сільгосппвиробниках. Повчальним виявився і моніторинг роздрібних цін на молоко і молочну продукцію. З'ясувалося: часто-густо торговельна надбавка в магазинах сягає 35-40 відсотків.

Тож держадміністрація і пішла на те, щоб обмежити десятьма відсотками рівень рентабельності виробництва продукції з незбираного молока (тобто молока, кефіру, ряжанки, сметани). А рівень торговельної надбавки не повинен перевищувати 15 відсотків (у фірмовій мережі — 10 відсотків). Водночас молокопереробним підприємствам рекомендовано платити виробникам за стандартне молоко не менш як 50 копійок за кілограм.

Восени буде проаналізовано, який це дасть ефект, щоб визначитися, чи здійснювати державне регулювання надалі.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Звільнений журналіст скаржиться на блощиць і податківців

Куйбишевський районний суд Донецька у п'ятницю звільнив з-під варти журналіста Володимира Бойка під заставу у 17 тисяч гривень. Оглядач донецької газети «Салон» був затриманий за обвинуваченням у несплаті податків.

Суд визнав, що підстав обирати запобіжний захід як утримання під вартою стосовно журналіста немає. Однак умову внести заставу Володимир Бойко збирається оскаржити. Якщо апеляцію буде відхилено, місцева недержавна організація «Громадський контроль» пообіцяла виставити пікет перед обласною податковою адміністрацією і у такий спосіб назбирати потрібні для застави 17 тисяч гривень.

В ізоляторі тимчасового утримання журналіст провів десять діб. Одразу після звільнення Володимир Бойко поїхав до лікарні, де продемонстрував покусане клопами тіло. Зараз журналіст перебуває на лікарняному. За його словами, податкова провела обшук в його квартирі і вилучила комп'ютерну техніку: не лише системний блок, а й монітор і навіть «мишку». Як заявив кореспондентові «Голосу України» В. Бойко, створюються перешкоди для його професійної діяльності.

Днями керівництво обласної податкової міліції провело прес-конференцію і зазначило, що справа Бойка у жодному разі не пов'язана з його журналістською діяльністю. Як керівника приватного підприємства, його звинувачують у навмисному ухилянні від сплати податків та зловживанні службовим становищем.

Ліна ПРОЦЕНКО.

Донецьк.

У НОМЕР

■ *Дніпропетровськ*

Метеорит чи кульова блискавка?

Влада Ізраїлю звернулася до США з проханням сприяти у розслідуванні інциденту, що стався в ніч на п'ятницю з пасажирським літаком компанії «Ель Аль» над територією України. Про це повідомили одразу кілька інформагентств з посиланням на ізраїльське радіо. В Ізраїлі вважають, зазначають вони, що інформація з американських розвідувальних супутників може прояснити те, що сталося. Нагадаємо, що у ніч на п'ятницю екіпаж «Боїнга-757» ізраїльської авіакомпанії «Ель Аль», котрий здійснював рейс Тель-Авів—Москва, повідомив про ракетну атаку у небі над Україною. У п'ятницю після закінчення зустрічі з Головою ВР України Володимиром Литвином посол Ізраїлю в Україні Анна Азарі заявила журналістам, що жодної інформації про інцидент, крім тої, яка відома із інформагентств, вона не має.

Згідно з цією інформацією, командир екіпажу в районі Дніпропетровська помітив ракету, котра стрімко наближалася до літака, а потім побачив яскравий спалах від вибуху з правого боку. Пізніше з'ясувалося, що яскравий спалах бачили також екіпаж російського Ту-154, що здійснював рейс Одеса—Єкатеринбург і пілоти Як-24, який летів за маршрутом Москва—Краснодар.

Українська влада заперечує повідомлення ізраїльських пілотів про те, що у районі Дніпропетровська було випущено українську ракету «земля-повітря». Вони заявляють, що останніми днями на території країни ракети не запускали. На їхню думку, спалах міг спричинити великий метеорит чи кульова блискавка.

На користь версії про метеорит говорить те, що спалах супроводжувався яскравим голубим світінням протягом 10 секунд — це свідчить про високу температуру тіла, що летіло. За твердженням пілота літака Іл-76, спалах мав кулясту форму і відсвічував неоновим блідо-блакитним кольором. «Ми думали, що це — гроза, але за кольором спалах відрізняється», — сказав льотчик. Згідно з оцінкою фахівців, такі характеристики «властиві космічному об'єкту, який увійшов в щільний шар атмосфери».

Друге припущення — загадковий спалах був спричинений кульовою блискавкою. Це дуже рідке явище, однак таке буває. Траплялося навіть ураження літака такою блискавкою, вона могла пошкодити блок навігаційної системи, але жодних фатальних наслідків при цьому не було.

Учора «ГУ» знову звернувся за інформацією з приводу невідомого спалаху поблизу ізраїльського літака в Посольство Ізраїлю в Україні. Однак там, як і раніше, нічого нового додати не можуть. А також і підтвердити факт звернення Ізраїлю до США.

Яна СТАДІЛЬНА.

* * *

Слідів ракети, яка нібито загрожувала літаку ізраїльської авіакомпанії «Ель Аль» у повітрі над Дніпропетровськом, не виявили. Пілоти літака «Боїнг-757», що здійснював рейс Тель-Авів—Москва, стверджують, буцімто навіть бачили, як ракета злетіла трохи південніше Дніпропетровська і потім вибухнула на висоті приблизно 10 тисяч метрів. Але командування корпусу протиповітряної оборони авторитетно це заперечило.

Після сумнозвісної трагедії іншого ізраїльського літака над Чорним морем, згадки про яку справді не можуть не викликати страху, в Україні оголошено мораторій на будь-які пуски ракет класу «земля—повітря», зокрема і суто навчальні та випробні. Мало того, військові запевнили, що і мимовільних злетів та польотів ракет теж не було і не могло бути.

Як сказав начальник управління з надзвичайних ситуацій в області генерал Віктор Будківський, він має усі підстави заявити, що ніякого інциденту в повітрі над Дніпропетровськом не сталося, і навіщо пілоти іноземної авіакомпанії домагаються розслідування, можна лише здогадуватися.

Цікаво, що стрілки дехто почав переводити і на знаменитий Південний машинобудівний завод та ракетно-космічне КБ «Південне», до чого їхнє керівництво ставиться з гумором. Адже знамениті «Зеніти» та «Циклони» злітають лише з космодромів світу, власного космодрому Дніпропетровськ, на жаль, ще не має, **повідомляє наш власний кореспондент Микола НЕЧИПОРЕНКО.**

ФОТОФАКТ

240 дітлахів із багатодітних сімей, дітей-сиріт, вихованців дитячих будинків стали учасниками благодійного круїзу Чорним морем.

Фото Сергія СВІТЛИЦЬКОГО.

«За нами йтимуть кращі!»

«КРОК ДО ЗІРОК» — «НАДІЯ УКРАЇНИ»

Свою другу річницю від дня народження святкує Всеукраїнський телевізійний конкурс «Крок до зірок». З цього приводу 3 липня у Київському національному університеті культури і мистецтв відбулася прес-конференція, на якій генеральний продюсер та засновник цього творчого змагання Михайло Поплавський повідомив дещо цікаве.

За два роки свого існування на Першому національному каналі «Крок до зірок» отримував нагороди на конкурсі засобів масової інформації «Золоте перо» і в мистецькій акції «Місто дітей». А самому Михайлові Михайловичу вручено диплом на фестивалі «Шлягер року».

Конкурс «Берег надії — Крок до зірок» проходив у Національному Палаці «Україна» («Голос України» яскраво висвітлював ці події, а також проводив свій конкурс — «Надія України»). Поза увагою не залишилися діти з дитячих будинків та будинків-інтернатів. Свою майстерність також демонстрували діти зі слуховими та мовними вадами.

— Головна мета нашого конкурсу, — каже Михайло Михайлович, — показати юним обдаруванням, що вони потрібні нашій країні, вселити віру в дитячі серця. Потрібен їхній талант, розум, здібності. І ми повинні про це подбати.

— Здібності переможців конкурсу «Кроку до зірок» визначає професійне і суворе журі...

— Так, журі у нас справді суворе, але справедливе. Олександр Злотник, Оксана Білозір, Аніко Рехвіашвілі, Валерія Вірська, Ніна Матвієнко, Анатолій Матвійчук, Віктор Шпортько та багато інших відомих діячів культури справді вимогливо ставляться до конкурсантів. Але саме це і називається професійним підходом до справи.

— Отже, перший крок уже зроблено. Який наступний?

— А наступний — це вже участь у міжнародних конкурсах. Наприклад, Христина Гриньох здобула перше місце на дитячому фестивалі в Америці. Едуард Романюта отримав дві перші премії у Болгарії та Італії. А в травні цього року на фестивалі дитячої пісні у Гельсінкі (Фінляндія) наша Оленка Погорєлова також здобула першу премію.

— А про що мріє продюсер «Кроку до зірок» Михайло Поплавський?

— Хочу вивести наш конкурс, як супутник, на орбіту, у відкритий космос, де засяють нові мегазірки України. Адже наше майбутнє починається сьогодні. І за нами йтимуть кращі!

Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО.

P. S. Як офіційний інформаційний спонсор конкурсу «Крок до зірок» «Голос України» не залишився поза увагою. Міжнародний благодійний фонд «Обдаровані діти України» та Київський національний університет культури і мистецтв нагородили редакцію газети «Подякою за підтримку дитячої творчості в Україні».

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

АКТУАЛЬНО

Хтось не платить, а страждають усі

Відключення споживачам гарячого водопостачання змусило харків'ян серйозніше ставитися до комунальних платежів. Однак загальна заборгованість залишається великою, і комунальне підприємство «Харківські теплові мережі» має намір з'ясовувати стосунки з боржниками в судах.

Неплатежі спричинюють зростання боргів самого підприємства перед постачальниками газу, а отже, ставлять під загрозу початок наступного опалювального сезону.

Щодня працівники підприємства надсилають до судових інстанцій понад тисячу позовів, і до початку опалювального сезону їх число сягне 150—160 тисяч.

Поки що суди розглядають тільки п'ять відсотків позовних заяв. У міському штабі з мобілізації платежів вважають: треба провести зо два десятки показових судових засідань, які стосуються неплатежів заможних боржників, і надати їм широкого розголосу. Передусім ідеться про власників багатьох квартир, в яких за борги передбачено не тільки описувати майно, а й конфіскувати житлоплощу.

Водночас адміністративна колегія Харківського територіального відділення Антимонопольного комітету України розглянула скарги громадян на незаконне відключення у них гарячого водопостачання. Колегія рекомендувала міськвиконкому і комунальному підприємству «Харківські теплові мережі» у восьмиденний термін привести їхню діяльність у відповідність із законодавством. Без гарячого водопостачання залишилися 134 будинки, де мешкають і боржники, і споживачі, котрі розраховуються регулярно. Дії «Харківських теплових мереж» містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції у вигляді зловживання монопольним становищем, а саме: відмову платникам послуги в реалізації товару — гарячої води.

І, нарешті, у будинки харків'ян може припинитися й подавання холодної води. Як повідомив директор підприємства Харківкомунпромвод Валерій Петросов, причина — зачароване коло боргів. Побутові споживачі й підприємства завинили комунальникам понад двісті мільйонів гривень. У свою чергу Харківкомунпромвод не може розрахуватися з енергетиками. Передусім від холодного водопостачання директор Харківкомунпромводу обіцяє відрізати злісних неплатників. До того ж, холодну воду передбачено подавати за графіком.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Ситуація довкола землі

Депутати новообраної Бериславської районної ради Херсонщини найпершим вирішили розглянути та детально вивчити питання про ефективне використання земельних ресурсів району.

Для аналізу ситуації створено тимчасову депутатську комісію, до якої залучили представників громад та депутатів сільських рад. Необхідність у її створенні зумовлена тим, що нині чимало земель територіальних громад перебувають «у тіні», використовуються неефективно.

Алла БРУСИЛОВА.

▼ Херсонська область.

ВАЖКА ТЕМА

У душу ж не заглянеш

Уночі першого липня до реанімації Рівненської обласної дитячої лікарні були госпіталізовані чотири дівчинки одинадцяти — тринадцяти років з Новоставського фтизіопульмонологічного дитячого санаторію. Чимало зусиль довелося докласти лікарям, аби врятувати життя дітям.

Про цю трагедію стало відомо місцевим та столичним ЗМІ, тож чимало їх представників оперативно прибули до лікарні. Одні — щоб зробити сенсаційний матеріал. Інші, щоб на прикладі дівчаток-підлітків переконати їх ровесників, що не варто зводити рахунки з життям. Трагедія висвітлила проблему — даремно скоротили посади психологів у спеціалізованих медичних закладах.

Що спонукало дітей на відчайдушний крок до самогубства? Дівчата переклали вину на одну: мовляв, вона показала приклад, а ми лише проявили «солідарність». Не замислювались, коли ковтали пігулки, що нерозважлива гра в героїнь могла коштувати їм життя. І, звичайно ж, довічного горя батькам.

Може підлітків спонукали до самогубства якісь непорозуміння у сім'ях? Начальник Костопільського РВ УМВСУ в Рівненській області Олексій Лозян запевнив:

— Працівники служби у справах неповнолітніх вивчали умови, в яких жили дівчатка. Уваги й тепла батьків їм не бракувало.

Трагедія набула в області широкого резонансу.

— Так, я знаю про неї, — каже Параска Озерчук, яка приїхала у Рівне з приміського села і дуже поспішала, бо боялася, що через неймовірну спеку потечуть соком її гостинці — чорниці, яких назбирала для дітей та онуків. — Це біда. У мене теж є дванадцятирічна онука Іринка, тож хай Бог боронить її від подібного. У нашому селі всі гули про цю трагедію. Шкодували дівчаток, яким списали цей вчинок на юність, а ще більше — батьків, які багато пережили, допоки лікували дочок від туберкульозу (нині лише на ліки треба чимало грошей) та допоки лікарі рятували дітей в реанімації. Тому бажаю дівчаткам одужати й бути щасливими.

— Скажіть мені чесно, чи знайдеться людина, у якої не було моменту, коли б вона не хотіла жити? — запитанням на запитання відповіла рівнянка Олена Висоцька. — Інша справа, що не всі у цьому зізнаються. Дівчаток шкодую, як шкодувала б своїх дітей. Батькам, вважаю, не треба створювати для них парникові умови, відгороджувати від проблем, бо в житті не завжди все буває гладко, не все у ньому в рожевих тонах. Я поховала сина, який помер від тяжкої недуги. Це для мене довічна рана. Але він боровся за життя до останнього. Тож і дівчаткам раджу не падати духом — їхня хвороба в наш час цілком виліковна. Але, на мою думку, цю делікатну тему по телебаченню потрібно піднімати, гарантуючи анонімність підліткам, заретушувати їхні обличчя, бо невідомо, чим у майбутньому все це обернеться для них. Люди усілякі бувають: одні — поспівчувають, зрозуміють, підтримають, інші — візьмуть на кпини, що може спричинити ще більшу депресію і розчарування життям...

— А я обурений тим, що не збережено секрету щодо хвороби дівчаток. Я сам фельдшер і знаю, що стосовно цього треба міцно тримати язика за зубами, — каже Іван Т. (прізвища на його прохання не називаємо).

Думку колеги підтримав і заступник начальника обласного управління охорони здоров'я Олег Ушкевич. Він наголосив, що зараз проводиться службова перевірка щодо розголошення лікарської таємниці.

Оперативно зреагувала на телесюжет і старший помічник прокурора Рівненської області з питань дотримання законів про права неповнолітніх, старший радник юстиції Валентина Костенко. Вона повідомила, що здійснюється низка перевірок, аби з'ясувати, як стало можливим розголошення конфіденційної інформації та показ дітей без згоди на те їхніх батьків.

Схоже, трагічний випадок у Новоставському дитячому санаторії, незважаючи на те, якими будуть висновки прокуратури, стане уроком не лише для юних героїнь сюжету.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Курортників ховають у «тінь»

У Криму занепокоєні масштабами тіньового курортного бізнесу. Цю тему обговорювали в Сімферополі на засіданні координаційної ради з питань підготовки й проведення курортного сезону. За словами голови Верховної Ради АРК Бориса Дейча, спостерігається чітка система, за якою зростаючий потік неорганізованих відпочивальників навмисно заводять у «тінь». В цьому Б. Дейч вбачає небажання окремих керівників налагодити реєстрацію «дикунів» у Криму. Досі не розроблено механізму підрахунку туристів, що прибувають на півострів. Не мають законодавчого статусу приватні пансіонати. За даними статистики, яку навів глава кримського парламенту, неорганізовані курортники за сезон лише за проживання в приватному секторі залишають понад 2,5 млрд. грн. А за даними Державної податкової адміністрації, у тіньовому обігові курортної сфери Криму перебуває більш як 5,5 млрд. грн.

Фото Сергія СВЕТЛИЦЬКОГО.

На знімку: «дикий» пляж в районі Карадагу, Південно-Східний Крим.

МІЖНАРОДНІ НОВИНИ

П'ять років особливого партнерства

(Початок на 1-й стор.).

Однак навряд у Брюсселі гадали, що цей візит стане першим після офіційного оголошення Києвом початку процесу вступу до НАТО. Втім, у НАТО не бачать нічого сенсаційного у нашому планомірному зближенні з альянсом, котре було започатковано у тій самій Хартії, п'ятиріччя якої відзначають цими днями.

Щодо України, то наші аналітики вважають рішення РНБО і Леоніда Кучми про те, щоб поставити питання про вступ до НАТО на порядок денний, шансом, що його за нинішньої політичної ситуації було б просто гріх втратити. Тим паче, що сама по собі ця заява кардинально і одномоментно нічого не змінює. Зокрема, у тих самих стосунках із НАТО. Адже й до доленосного рішення РНБО Україна цілеспрямовано намагалася нарощувати співробітництво з альянсом, поглиблювати й розширювати його. До того ж, якщо самі натовці говорять про те, що Польща, Чехія та Угорщина, що приєдналися до альянсу 1999 року, поки що перебувають на самому початку тривалого шляху, то уявіть собі, наскільки ми далекі від поставленої мети. Надто коли зважати на такі чинники, як велика територія, неврегульовані питання кордонів, труднощі військової реформи. Як влучно висловився у приватній розмові один із високих посадовців НАТО, двері альянсу справді залишаються відчиненими, але «це двері потяга, який дуже швидко мчить уперед»...

До «ГУ» надходять листи у зв'язку з перспективами вступу до НАТО. Приміром, Дмитро Лаврeнюк із Гайсина, так само, як і багато інших, вважає, що перш ніж приймати рішення про початок процесу вступу до НАТО, непогано було б поцікавитися в українського народу, що той думає з цього приводу. Дохідливо розповісти йому про плюси та мінуси членства в альянсі. Крім того, він висловлює вельми типове для переважної більшості українців побоювання, що союз із НАТО загострить відносини з Москвою.

Слід сподіватися, що громадяни України після засідання Україна—НАТО в Києві матимуть відповіді на свої запитання. Тим паче, що, на думку соціологів, ставлення українців до вступу України до НАТО тільки формується. Грунт для перелому в бік позитивного ставлення до цього забезпечують такі чинники, як курс України на євроінтеграцію і зближення Росії з НАТО.

Яна СТАДІЛЬНА.

Хочеться до СОТ, та песимізм не пускає

Кажуть, що песиміст — це добре поінформований оптиміст. У випадку з просуванням України до Світової організації торгівлі оптимістом бути легко. Адже обізнаних з таємницями переговорного процесу про ступ до СОТ вкрай мало, всі вони зосереджені в столиці, й лише небагато з них охоче діляться своєю інформацією.

Наступного року Україна відзначить десятиріччя відтоді, як вона подала заявку про вступ до СОТ. Однак перший публічний документ, із якого ми нарешті дізналися, який реальний стан і що, власне, ми маємо виконати, щоб домогтися прихильності екзаменаторів із СОТ, з'явився порівняно недавно. Цей прорив у нашій свідомості здійснив указ Президента «Про програму заходів щодо завершення вступу України до Світової організації торгівлі» від 5 лютого 2002 року. Серед іншого ним передбачено підготовку прогнозу наслідків вступу України до СОТ (краще пізніше, ніж ніколи) і розроблення заходів з підвищення конкурентоспроможності тих галузей економіки, які не можуть встояти перед дешевим і якісніщим імпортом.

Судячи з усього, цей пункт указу виконується теж погано, адже жодного серйозного, комплексного дослідження в цій сфері поки що немає. Та й загалом тема СОТ залишається такою собі «тера інкогніта» для державних чиновників, і для вітчизняних виробників, які, якщо вірити нашому уряду, уже до кінця 2003 року відчують на своїй шкурі результати такої непослідовності. Насамперед це вдарить по галузях наукоємних і тих, які мають держпідтримку.

Під час недавнього «круглого столу» «Україна і СОТ» експерти центру Разумкова запропонували не пізніше як восени нинішнього року провести парламентські слухання з цієї проблеми, щоб, як висловився директор економічних програм центру Володимир Сіденко, під час майбутньої ратифікації документів про вступ України до СОТ їх зміст не став для депутатів «відвертістю».

Зокрема, не зайве було б детальніше дізнатися про двосторонні протоколи щодо взаємного доступу до ринків товарів і послуг, які укладає Україна з країнами — членами Робочої групи з розгляду нашої заявки про вступ до СОТ. До речі, поки ми бадьоро рапортуємо про успіхи нашої дипломатії, росіяни обійшли нас у багатосторонніх переговорах і, мабуть, опиняться в СОТ першими. Вони змогли виторгувати для себе досить вигідні умови вступу, чим навряд чи зможе похвалитися Київ. Як сказав кореспонденту «ГУ» Дмитро Рогозін, голова комітету з міжнародних справ Держдуми РФ, Москва уважно спостерігає за розвитком «київських» переговорів про вступ до СОТ і дивується: якось дивно українські переговори проводяться, легко здають позиції з багатьох питань. Може, це такий хитрий маневр?

На думку експертів центру Разумкова, Україна, хоча й заявила про можливість (досить, до речі, суперечливої) координації дій зі вступу до СОТ з Росією, навіть досвідом сусідів користується погано. Стосовно можливості «ступати на пару», то навряд чи це вітатиме СОТ, адже прецедентів поки що не було. Окрім того, порядок денний переговорів України і Росії різний, та й позиції з багатьох питань не збігаються.

Росія вже двічі обговорювала текст протоколу про приєднання до СОТ, а Україна навіть не приступила до його складання. Як повідомив Євген Шкарбан, директор департаменту СОТ Мінекономіки та євроінтеграції, під час недавнього засідання «української» робочої групи в Женеві було розпочато підготовку так званого контрольного списку питань, який відображав би вимоги до України країн—членів СОТ. Відповіді на цей список за змістом фактично і є протоколом країни про вступ до СОТ. Причому якщо складають цей документ так, як у разі з Україною, — за запитом країн—членів організації, вже не буде потреби двічі чи тричі трактувати його зміст.

Хочеться бути оптимістом.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Весілля сімнадцятирічної палестинки Джали Абу Аджалії переносять уже втринадцяте. Бетлехемські військові, на вимогу яких переносяться урочистості, пояснюють це небезпечною ситуацією на Західному Березі.

Фото АП.

Помилуваний президентом

Пізно вночі минулої п'ятниці Едуард Шеварднадзе несподівано підписав указ про помилування колишнього міністра внутрішніх справ Грузії Темура Хачішвілі, командира спецназу служби безпеки Гурама Папукашвілі та одного з лідерів нині забороненої воєнізованої організації «Вершники» Гігу Гелашвілі. Всіх їх було затримано у вересні 1995 року у звинуваченні в організації терористичного акту проти глави держави. Тоді ж їх визнали винними. Однак одразу після підпису указу Шеварднадзе у суботу вранці всі засуджені вийшли на волю.

Нагадаю, що тоді у дворі парламенту стався вибух автомобіля, який стояв поруч з «Волгою» Шеварднадзе, і тільки завдяки випадковості жертв удалось уникнути, а Едуард Шеварднадзе дістав невеликі поранення.

Томаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

Києву доведеться багато працювати

Днями у столиці Латвії завершився саміт прем'єр-міністрів країн-кандидаток на вступ до НАТО. На зустріч було запрошено секретаря РНБО України Євгена Марчука.

У своїй промові президент Латвії вітала Київ як особливого партнера НАТО. Президент Польщі — стратегічного партнера України — також підкреслив важливість співробітництва з нею. У заключній декларації сказано: «Ми раді запросити Україну як гостю саміту. Ми були вражені рішенням України створювати тісні відносини з європейськими структурами».

Невідомо, про що Марчук говорив з президентами, прем'єрами і Збігнєвом Бжезінським, адже на прохання журналістів прокоментувати почуте в Ризі, він незмінно відповідав: «No comments!».

Довелося звернутися до організатора зустрічі, президента міністрів (так у Латвії називають главу Кабінету) Андріса Берзиньша, від якого й надійшла ініціатива запросити Марчука до Риги. На його думку, присутність секретаря РНБО засвідчила, що «Україна знає, куди вона йде, і що її очікує на цьому шляху. Для отримання запрошення до НАТО потрібно розв'язати досить складні проблеми: відповідати демократичним критеріям, реорганізувати військові структури за принципами НАТО тощо. Це велика робота, і Україна сама має вирішити, що і коли вона робитиме... Київ досить виразно висловився про те, що планує стати членом НАТО в найближчому майбутньому».

Володимир СТРОЙ.

Рига.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ *Оттава*

Дим канадських пожеж огорнув США

Дим від пожеж канадського штату Квебек, де вже кілька днів палають ліси, огорнув північно-східні райони США і тягнеться до Вашингтона. Мешканцям штатів Нью-Йорк, Нью-Джерсі та Пенсильванії рекомендовано використовувати респіратори і не виходити з будинків.

■ *Сеул*

Південна Корея заперечує всі звинувачення

Представники влади Південної Кореї спростували заяву про вхід південнокорейських військових кораблів у територіальні води Північної Кореї. «Обвинувачення Північної Кореї цілком сфабриковані та необгрунтовані», — йдеться в заяві командування ВМФ Південної Кореї.

■ *Алжир*

Вибух в Алжирі

Внаслідок вибуху в Алжирі загинули не менш як 29 осіб, майже сорок дістали поранення. Вибух пролунав у селищі Ларбаа за 20 кілометрів від столиці Алжиру в день, коли країна святкувала 40-ву річницю незалежності від Франції.

■ *Сараєво*

Убивцю схоплено

У Боснії заарештовано колишнього чиновника, якого підозрюють в організації вбивства більш як 60 боснійських мусульман. Мирослава Деронича схопили біля міста Братунац на сході країни. Найближчим часом його буде доставлено в Гаагу.

■ *Дурбан*

Стартував саміт глав африканських держав

Лідери африканських країн зібралися в південноафриканському місті Дурбан на саміт, де має бути прийнято рішення про створення Африканського союзу. Нова міжнародна організація покликана сприяти врегулюванню конфліктів і боротися з бідністю на континенті.

■ *Барселона*

Вакцину від СНІДу створять через п'ять років?

На XIV міжнародній конференції з боротьби зі СНІДом, що проходить у Барселоні, розпочалися наукові засідання. На них оголошують результати пошуків у сфері створення вакцини проти СНІДу, а також ліків, що мають полегшити страждання хворих. Американська компанія «ВаксДжен» стверджує, що таку вакцину можуть розробити вже через п'ять років, а не через десять, як було оголошено раніше.

На знімку: для цього хворого на СНІД замбійця, який живе у передмісті Молоти, створення такої вакцини — єдина надія вижити.

Фото АП.

А дустом не пробували?..

Можна було б подумати, що хтось влаштував людям жорстокий експеримент на здатність виживати за екстремальних умов, якби в ситуації вперто не проглядали корисливі зазіхання

ЗА ЛИСТОМ: ГРИМАСИ РЕФОРМ

Пам'ятаєте старий анекдот? Після чергового «стихійного лиха» (снігового чи обледеніння, зливи чи, може, сильного вітру) летить над нашою країною літак з іноземцями на борту. Наша стюардеса, керуючись «патріотичними почуттями», розповідає:

— Бачите внизу місто? Так-от: вже близько місяця там немає ні світла, ні газу, ні води. Проте люди живуть і працюють, ніби й не відчувають усього того.

Тоді хтось з іноземців запитує:

— А посипати їх дустом, даруйте, не пробували?..

Цей анекдот «з бородою» згадався під час відвідин села Бурдівки Роздільнянського району, куди нещодавно завітав, зважаючи на благальний, сповнений відчаю лист групи акціонерів ВАТ «Хаджибеєвське»: «Рятуйте! Гинемо!».

Лише кружало, де щось лежало

Одразу за поворотом з автомобільної траси на шлях, що веде до Бурдівки, погляд мимоволі упав на величезне зелене поле... осоту. Бур'ян так щільно вкрив ріллю, наче хтось там навмисне його висіяв. Пізніше люди підтвердили, що те поле — їхнього ВАТ. Воно «вимушено залишене під чорний пар, але зазеленіло»...

Так почалося моє знайомство з «Хаджибеєвським». Оскільки до зборів акціонерів, на яких мав намір побувати, залишалося ще дві години, то вирішив для повнішого уявлення про сільгосппідприємство і село продовжити своєрідну екскурсію. За провожатого погодився бути Віктор Браніштов — один з тих, хто не захотів миритися з «порядками», насадженими в сільгосппідприємстві, у селі. Його коментарі до побаченого були небагатослівні:

— Отут, у гаражі, не так давно налічувалося три з лишком десятки автомобілів, тепер їх — кілька штук.

— Чим тільки збиратимемо колоскові? Мали шість комбайнів, залишилося два чи три...

— Ферма великої рогатої худоби, по суті, порожня: утримували тут понад 500 корів, тепер чотири десятки. А надої — більше від кози маєть...

Це й без коментарю було зрозуміло: корови — шкіра та ребра — сумно стояли над яслами, наповненими... сухою соломою (і це в червні, коли саме пора «великого молока»!).

На птахофабрику не заїжджали — та територія: за якісь там копійчані, коли порівняти з вартістю корпусів та устаткування в них, борги віддали все акціонерному товариству «Отрадівська птахофабрика». А ще ж недавно племптахорадгосп «Хаджибеєвський» мав тут племінний гурт курей-несучок, інкубував одержані від них яйця, щоб потім продати молодняк багатьом птахофабрикам, у тім числі «Отрадівській», маючи на тому чималий зиск.

Ще далі, аж над лиманом, — занепала, кинута напризволяще гусина ферма. — Кілька тисяч племінних гусей звідси реалізували за безцінь...

Закінчилася ота «екскурсія» біля сільського клубу, навпроти якого височить стіни довгобуду з темними прорізами вікон — то має бути приміщення середньої школи. Помітивши мою зацікавленість ним, кореспондента вмить обступили жінки — вчителі й матері школярів. Хотіли навіть повести до старої школи, де умови — «гірших не буває», та ключа від неї не знайшли...

...З листа акціонерів до редакції (таких само тривалий час розсилали в інстанції районного та обласного центрів, до столичних відомств, «Голос України» став «останньою надією») вже знав, що ВАТ «Хаджибеєвське» було створене на базі одноіменного племптахорадгоспу в травні 1997 року, тоді воно мало доволі солідний статутний фонд, високу технічну оснащеність, 2,5 тисячі гектарів землі, одержуючи з неї та від птахівництва і тваринництва кошти, яких вистачало і на зарплату працівникам, і на сплату податків, і на розвиток сільгосппідприємства. А тепер воно у боргах: люди давно не бачили свіжої копійки, великі суми ВАТ завинило бюджетові, енергетикам. Село часто залишається на тижні без електроструму, без води... Що ж за «тайфун» над ним пронісся?

Усе почалося, вважають у селі, відтоді, як у квітні 2000 року привезли їм «кота в мішку». Йдеться про рекомендацію районним начальством на посаду голови правління ВАТ не знайомого мешканцям Бурдівки, зате хваленого отим начальством, Анатолія Марушевського. Й акціонери «Хаджибеєвського», мов загіпнотизовані, піддалися на оту агітацію. Вже потім вони чули неодноразові відгуки про нього за часів керування в КСП «Виноградар», дізналися що має він власне фермерське господарство в іншому селі, з'ясували, що за статутом їхнього ж ВАТ людина, яка претендує на посаду першого керівника товариства, мала б сама бути його акціонером і пропрацювати в сільгосппідприємстві п'ять років. І, нарешті, що А. Марушевський створює у їхньому селі «паралельне» сільгосппідприємство зі статусом обмеженою відповідальністю, куди перетягує паї акціонерів — невдовзі в «Хаджибеєвському» залишилася лише половина колишніх земельних площ (вони відійшли, щоправда, не тільки до отого ТОВ). А коли так, то й цілі новим керівником ставляться, як згодом зрозуміють, далекі від того, щоб зберігати, не кажучи вже про примноження, колишню міць «Хаджибеєвського». Невдовзі ВАТ «Хаджибеєвське» опинилося на межі банкрутства.

■ ■ ■

Як «Хаджибеєвське» опинилося на межі банкрутства

■

«Правда суду не боїться...»

Так сказав хтось з акціонерів, коли стало відомо, що А. Марушевського та його прибічників на загальних зборах акціонерів, які скликалися спостережною радою ВАТ 11 червня, не буде. «Правда суду не боїться — хай би прийшли і звітували про свої діяння, довели, що вони ні в чому не винні». Голова спостережної ради Володимир Макарчук дещо інше думки:

— Ще й як винні. І мали б тримати суворо відповідь перед громадою.

Він з'їздив до А. Марушевського додому в сусіднє село, запрошував на збори: «Маєте відзвітувати перед акціонерами, які вам довірилися, Анатолію Павловичу!». Але, як стверджує Макарчук, той відмовився, з посиланням на те, що він уже не працює у ВАТ. Саме так — уже не працює. Самозвільнився. Якийсь час перебував то на лікарняному, то у відпустці, а в березні нинішнього року видав наказ про те, що складає з себе повноваження і обов'язки голови правління ВАТ. Так і не відзвітувавши перед людьми за рух немалих матеріальних цінностей в бік їхнього інтенсивного «усихання». Правда, за дещо звітувати таки, мабуть, доведеться. Бо після численних листів-скарг акціонерів, голови спостережної ради ВАТ В. Макарчука прокуратурою Роздільнянського району порушено нарешті кримінальну справу «за фактом нестачі майна ВАТ «Хаджибеєвське» (автоматичної телефонної станції вартістю 20034 гривні)». Зникнення отієї АТС, у результаті чого село і всі його заклади залишилися без зв'язку, було таким зухвало-цинічним, що далі замовчувати діяння посадових осіб уже не можна було. Призначена прокуратурою ревізія виявила ряд порушень (про які акціонери повідомляли у своїх листах-скаргах задовго до цього) щодо оприбуткування, зберігання, обліку та реалізації майна ВАТ, які тепер перевіряють в ході розслідування кримінальної справи. Діалогу з правоохоронними органами, отож, не уникнути. Але хто відзвітує перед мешканцями Бурдівки, акції яких, по суті, знецінилися?

О, тут розібратися непросто. Бо, ще перебуваючи на лікарняному, А. Марушевський видав доволі дивний наказ, згідно з яким виконання обов'язків голови правління поклав на бригадира тракторної бригади Віктора Марова. Дещо пізніше, вже під час відпустки А. Марушевського, сам В. Маров підписує наказ, яким подовжує для себе термін виконання обов'язків голови правління ВАТ. І перше, і друге було вочевидь протиправним, адже В. Маров не тільки не був членом правління ВАТ, а й не входив до складу спостережної ради товариства, — вже це не давало йому права обіймати керівну посаду у виконавчому органі. Останнє А. Марушевський та В. Маров просто нехтували, а перше — доволі легко влаштували: ввели В. Марова до складу правління на розширеному засіданні цього органу. Володимир Макарчук, бачачи відверте нехтування законів і статуту товариства, звернувся до Роздільнянського місцевого суду — і той скасував оте рішення: і щодо членства в правлінні, і щодо в. о. його голови. Виконання рішення суду, правда, затяглося.

Зрештою, в. о. голови правління ВАТ став Валерій Василенко. Обраний, як вважає начальник Одеського територіального управління Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку Юрій Ровинський, «всупереч вимогам статуту зазначеного акціонерного товариства». До зборів 11 червня і він, однак, не втримався —заявив про зняття з себе обов'язків голови. Його місце зайняла член правління Валентина Новацька. Сталося це 6 червня, тобто за три дні до зборів. До неї й поїхала перед зборами делегація акціонерів: якщо виконувач обов'язків — хай відзвітує. А та: «На ваші збори я не піду, бо вони незаконні. И з цього приводу ми вже подали відповідну заяву керівництву області та району, до правоохоронних органів». Справді, така заява є. В ній ініціаторів скликання загальних зборів акціонерів звинувачено в тому, що вони начебто «нагнітають хаос і смуту в селі», — вживіть, отож, відповідних заходів, захистіть від «купки кляузників і паразитів».

Утім, хоча прибічники А. Марушевського та його наступників і не прийшли на збори, ініціативній групі на чолі з головою спостережної ради ВАТ В. Макарчуком удалося зібрати до клубу акціонерів, які володіють понад 61 відсотком акцій. Тобто кількістю, достатньою для визнання таких зборів правомочними. А діюче правління ВАТ кілька разів до цього прагнуло скликати такі само збори, щоб вирішити передусім питання щодо обрання керівництва товариства, та все кворуму не вистачало. Може, не дуже старалися, щоб правити й далі? Уже згадуваний Ю. Ровинський письмово зазначає таке: «... на порушення вимог статті 43 Закону України «Про господарські товариства» не всі утримувачі іменних акцій ВАТ «Хаджибеєвське» були повідомлені про проведення загальних зборів, які скликалися на 20. 03. 2002 р.». Те саме могло бути, певно, й у разі спроб скликати збори в інші терміни? Між тим діюче правління на своєму засіданні 8 червня вирішило зробити чергову спробу скликання загальних зборів акціонерів, назвавши навіть дату — 2 серпня. Щойно це стало відомо в селі, воно загомоніло, мов бджоли у потривоженому вулику:

— Це ж що — як з полів зерно буде зібрано, й воно подінеться хтозна-де? Ні, торік нас отак вже надурили, тепер не пройде! Оте рішення правління спонукало прийти на збори 11 червня навіть тих, хто ще в чомусь сумнівався. Довгенько люди обурювалися вже в залі клубу з приводу того, що ніхто не захотів перед ними відзвітувати, вимагали від районного керівництва та міліціонерів, які приїхали в село «для підтримання громадського порядку», силоміць доставити на збори виконувача обов'язків голови та членів правління. Зрозумівши, що ніхто на те не піде, почали розглядати «урізаний» порядок денний. Звіт якоюсь мірою замінила інформація голови спостережної ради ВАТ В. Макарчука з питання, зазначеного в порядку денному так: «Про матеріальну відповідальність посадових осіб ВАТ». Уже бачене мною під час «екскурсії» обростало новими й новими подробицями. Не хочу тут нікого звинувачувати — на те є слідчі органи й суд. Та про дещо з оприлюдненого скажу. Називали смішні ціни, за якими реалізовано техніку, поголів'я худоби і птиці, інше майно. Або таке: у приватної особи беруть у борг чималу суму грошей готівкою, а потім розраховуються з нею зерном пшениці за вочевидь заниженими цінами. Чи взяти різні ремонти силами приїжджих бригад (за наявності власних будівельників, що не можуть знайти роботи) з сумнівним використанням і коштів, і будівельних матеріалів. А реалізація сотень тонн металобрухту, по суті, за копійки. А заправка приватних автомобілів за кошт господарства. А одержання посадовими особами чималих підзвітних сум готівкою, за які вони тривалий час не звітують. А реалізація молока за готівку приватній особі просто на фермі, коли гроші обминають касу...

■ ■ ■

Земля — в одного господаря, а майно — в другого. Як хазяйнувати?

■

Особливо бурхливо обговорювали на зборах питання про борг за електроенергію та часте від'єднання помешкань від електромережі. З отих понад 400 тисяч гривень боргу енергетикам близько половини — штрафні санкції за несвоєчасні розрахунки. А розрахунки несвоєчасні тому, що і приватні особи — власники житла, і виробничі об'єкти ВАТ, і навіть птахофабрика, яка вже чужа, — «перебувають» на одному лічильнику. І коли хтось і платить за струм, то це ще не значить, що ті гроші пішли енергетикам, вони запросто могли осісти в касі ВАТ, адже платять туди. Бо електромережі — на балансі ВАТ. Розмови щодо передачі їх до РЕС точаться давно, та реальних кроків до цього не роблять. От і виходить, що багато хто залишається без вини винуватим: його «відрубують» від мережі, хоч як справно платить, разом з усіма. Аж до лементу дійшло, коли завели про все це мову. Справді дошкуляє: люди або не мають роботи, або не одержують за неї нічого, живуть з того, що тримають корівок (їх у селі понад 400, тобто в десять разів більше, ніж у сільгосппідприємстві), а зберегти молоко та продукти з нього не можуть — холодильники не працюють. З прокислим товаром на ринок не поткнешся. З чого ж тоді жити?

...Спостерігаючи за реакцією заступника голови Роздільнянської райдержадміністрації, начальника райсільгоспуправління Анатолія Рибальченка, з яким у день мого перебування в Бурдівці провів не одну годину, разом сиділи на заборах, разом оглядали те, що лишилось від колись потужного господарства, схиляюсь да думки, що все побачене і почуте там, як наслідок вправного керування А. Марушевського, справді вразило його і не залишило байдужим.

Моя хата скраю...

Очевидно, якщо спробую стверджувати, що саме такої позиції дотримуються у своїй чиновницькій діяльності Анатолій Рибальченко чи голова райдержадміністрації Анатолій Богуненко, а тим паче начальник облсільгоспуправління Анатолій Новаковський та заступник голови облдержадміністрації Анатолій Мірошников, то вони дуже обуряться й, дивись, за образу особистості, честі та гідності держчиновника ще до суду потягнуть. Тому я нічого не стверджую —просто констатую деякі факти.

А. Марушевський, як уже сказано, приїхав до Бурдівки не сам, а з благословення районної та облдержадміністрацій. Бо сільгосппідприємство в Бурдівці було не якесь там пересічне — відома на всю область племптахофабрика-репродуктор. Де доволі тривалий час на посаді директора перебував Анатолій Мірошников — нині заступник голови облдержадміністрації з питань АПК. Й не просто перебував, а, треба віддати йому належне, багато зробив для піднесення економіки господарства й поліпшення добробуту села та його мешканців. Про це люди пам'ятають понині і вдячні. Але ніяк не можуть збагнути, чому міцне господарство віддали на поталу А. Марушевському та його прибічникам, які за якихось рік-півтора довели сільгосппідприємство до занепаду. Й чому на всі листи—скарги акціонерів у чиновників доволі високого рангу не знаходилося іншої відповіді, ніж отака: «То ваші внутрішні справи. У господарську діяльність ми не маємо права втручатися». Але ж втрутилися, коли питання стало щодо обрання керівника ВАТ. Припускаю, що помилилися. То, усвідомлюючи хоча б власну моральну відповідальність перед людьми, мали б використати всі важелі впливу, щоб своєчасно закликати його до порядку, не дати вщент зруйнувати ВАТ. Бачили ж, до чого йдеться. Одержували численні листи — і відбувалися відписками, копії яких має кореспондент. Дивлячись на чиновників, і працівники правоохоронних органів діяли нерідко відповідно. У Роздільнянському райвідділі міліції, скажімо, навіть неприкритий факт викрадення АТС хотіли «спустити на гальмах»: не побачили, мовляв, у ньому складу злочину. Прокуратура району мусила скасувати рішення РВ щодо відмови в порушенні кримінальної справи як незаконне і направила матеріали на додаткову перевірку. А згодом і порушила кримінальну справу.

Та й потім: чи справді держчиновники не мають права втручатися у хід земельно-майнової реформи? Як тоді розуміти слова Президента України Леоніда Кучми, який у відповідних указах та виступах наголошує на конкретній участі держчиновників у реформуванні села, їхньої відповідальності за результати перебудови в АПК?

Між іншим, до Роздільнянського району з приводу гримас у реформуванні АПК довелося їхати не вперше. Тривожний лист щодо «перекосів» не на користь селян-трудівників «Голос України» одержав, зокрема, з села Степанівки. За результатами його перевірки торік було опубліковано кореспонденцію «Фата моргана над Степанівкою». Її в районі не забули. Анатолій Рибальченко під час нинішньої зустрічі бідкався: «Степанівку ніяк не виведемо з глухого кута. Кравчук (герой нашої публікації, теж рекомендована районним начальством людина зі сторони) заварив кашу й накивав п'ятами. А нам хлебтати: земля — в одного господаря, а майно — в другого. Як за такої ситуації у тій Степанівці хазяйнувати?».

І як хазяйнувати тепер у Бурдівці? Збори акціонерів 11 червня обрали нове правління ВАТ «Хаджибеєвське» та його голову (ним став Володимир Макарчук), оновили наглядову раду та ревізійну комісію. Опозиція, яка підтримувала А. Марушевського, а потім сама взяла до рук кермо влади, ні відразу після зборів, ні через кілька днів печатку товариства новому керівництву не віддала і далі керувала, давала людям наряди на роботу, може бути, укладала якісь угоди. А що ж районне начальство? Знову в ролі статиста?

Георгій ВОРОТНЮК.

Роздільнянський район Одеської області.

Мал. Анатолія АНДРЄЄВА.

ПРИВАТИЗАЦІЯ

Понеділок — день важкий, та «Укртелеком» не забобонний

Учора український десант у складі урядовців, представників ФДМУ та Держкомітету зв'язку та інформатизації, очолюваний віце-прем'єр-міністром Василем Роговим, штурмував у Лондоні потенційних покупців ВАТ «Укртелеком», приватизація якого обумовлена спеціальним законом України. По-новому це називають презентацією.

Попри конфіденційний характер переговорів і схильність потужних інвесторів «не світитися завчасу», про них можна судити за кваліфікаційними вимогами. Отже, у відкритих торгах з продажу пакета акцій у розмірі 42,86 відсотка статутного фонду (50% + 1 акція залишаються в держави) братимуть участь телекомунікаційні компанії або корпорації, контрольовані не менш як на 51 відсоток промисловим інвестором. Тобто оператором електрозв'язку, який мав три роки поспіль щорічний дохід щонайменше мільярд доларів від основної діяльності. Прибуток якого принаймні тричі за п'ять останніх років сягав 400 мільйонів доларів. За яким — мінімум 2 мільйона телефонних ліній і п'ятирічний досвід роботи у сфері електрозв'язку та наданні послуг в Інтернет та електронній пошті.

Перед від'їздом до Лондона про характер майбутніх переговорів розповів радник з питань приватизації ВАТ «Укртелеком» Стів Джонсон, який представляє компанію «Мілленніум Файненшиал Сервісиз». За його словами, ФДМУ може запропонувати потенційним промисловим інвесторам право на управління половиною пакета акцій ВАТ «Укртелеком», що перебувають у державній власності. Далі ще цікавіше. Кабінет Міністрів збирається виголосити програмну заяву в сфері телекомунікацій з роз'ясненням першочергових реформ галузі. А одразу за цим прийняти низку підзаконних актів, які найбільше цікавлять інвесторів. Та, мабуть, і нас, смертних. Оскільки, наприклад, збалансування тарифів по-європейськи означає зниження міжнародних і збільшення внутрішніх цін на послуги, а не перехресне дотування тарифів, як у нас. І, чого доброго, купивши ВАТ «Укртелеком», власник почне з підвищення внутрішніх тарифів, як це сталося після приватизації низки обленерго. Стів Джонсон так не вважає, посилаючись, хоч як дивно, на соціальний підтекст грядущих перемін і... адміністративний вплив держави. Якщо на ці важелі українська сторона покладалася і вчора, гарячим виявився понеділок. Утім, це лише передприватизаційні дебати, до оголошення тендера з продажу ВАТ «Укртелеком» ще не близько.

Нагадаємо: ВАТ «Укртелеком» зареєстроване 5 січня 2000 року. До його складу входить 30 філій, у тому числі 27 регіональних дирекцій, 378 структурних підрозділів. ВАТ — співзасновник низки спільних підприємств, що працюють на комунікаційному ринку України. ВАТ «Укртелеком» повністю належить компанія «Утел», 51 відсоток статутного фонду компанії «Український мобільний зв'язок» та компанії «Інфоком».

Сергій ВЛАД.

Основні фінансові показники ВАТ "Укртелеком" (консолідовані дані)

у млн. грн.	1999 фактичні	2000 фактичні	2001 попередні	Обмінний курс = 5,3
Доходи від реалізації	4,664	4,918	5,550	1,047
ДДВПА (Чисті доходи до витрат на відсотки, податки, амортизацію)	1,888	1,794	2,402	453
Грошові кошти, отримані від операцій	1,716	2,032	2,340	442
Чиста заборгованість	1,204	795	522	98
Всього зобов'язання	2,513	2,476	2,367	447
Власний капітал	5,725	5,700	6,164	1,163
Всього активи	9,004	8,960	9,051	1,708

У НОМЕР

Не металом єдиним

Дільницю з виготовлення алюмінієвих конструкцій для вікон та дверей відкриває Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча. Вироби з алюмінієвих сплавів обіцяють бути вдвічі дешевші за дерев'яні. Вони й служитимуть довше. Нещодавно на підприємстві організовано дільницю з виробництва тротуарної плитки — його продукція непогано зарекомендувала себе на вулицях міста. Крім того, на комбінаті щодня власними силами виготовляють дев'ять тисяч штук цеглин та 20 кубометрів залізобетонних конструкцій.

З ініціативи маріупольських металургів розпочато капітальний ремонт міського проспекту, який пролягає поруч із комбінатом і також носить ім'я Ілліча. Підприємство увійшло «в долю» із містом і вкладе в ремонт кілька мільйонів гривень власних коштів, виділивши залізобетонні та дерев'яні шпали для трамвайної колії, метизи та оновивши асфальтове покриття. Загальна вартість реконструкції першої черги — вісім мільйонів гривень. За ці кошти буде реконструйовано трамвайну колію на дільниці майже 2,7 кілометра. Роботи передбачається закінчити до Дня металурга.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Коли до діла — з душею

Відома думка, що не місце красить людину... Втім, це ще як подивитися. Років п'ять-шість тому про зв'язок на Полтавщині доброго слова не казали, і найперше тому, що похвалитися особливо було нічим. Позитивні зрушення почалися з приходом до керівництва дирекцією Миколи Безими, по суті, вихованця галузі, корінного полтавця. Не станемо переповідати про всі революційні зміни, котрі вдалося здійснити йому з колективом, та кілька цифр для роздумів наведемо. Так-от, послугами місцевого телефонного зв'язку в області нині користується майже 315 тисяч абонентів, серед яких 53 тисячі—громадяни пільгових категорій. Щільність телефонів на 100 сімей досягає в регіоні 50 відсотків, а в Полтаві—82. Це не те що непогано, а за рівнем телефонізації Полтавщина відстає тільки від Києва. Воно, мабуть, і закономірно, бо за останні п'ять років на розвиток засобів зв'язку в області акціонерне товариство виділило 67 млн. грн. Тому й телефонна мережа збільшилася на 57 тисяч номерів, а загальний обсяг надання послуг зв'язку зріс удвічі, за зростання продуктивності праці в 2,1 разу. Рівень споживання послуг електрозв'язку на одного мешканця збільшився за ці роки втричі.

Трудовий колектив дирекції активно запроваджує передові технології, експериментує. Поступово застаріле декадно-крокове обладнання замінюють цифровим комутаційним. На сільській мережі лише до кінця року плановано замінити 14 АТС координатного типу на цифрові («Донець», «ЄС-11» (Євроселo) загальною ємністю 4960 номерів). Активно модернізують таксофонну мережу, дротове мовлення. В області працює 367 тисяч основних радіоточок, що транслюють програми національного радіо, обласних, районних та комерційних радіоредакцій. Полтавська дирекція однією з перших у країні ввела в експлуатацію обладнання постійного доступу до мережі Інтернет «Сіріус-128» з паралельним використанням єдиної телефонної лінії.

Ритмічна, поступальна робота дає можливість колективу навіть займатися благодійництвом. З ініціативи директора зв'язківці вже п'ятий рік всіляко допомагають класу (нині діти вже восьмикласники) обласної школи-інтернату для дітей-сиріт та дітей, які залишилися без піклування батьків. Відремонтовано та вмебльовано спальні, ігрові кімнати. Школі-інтернату подаровано телевізор, відеомагнітофон, комп'ютер, підключений до мережі Інтернет. До літнього оздоровчого сезону діти отримали в дарунок одяг. Дирекція вишукала кошти і направила на навчання до Полтавського військового інституту зв'язку цьогорічну випускницю Людмилу Паскарь. Телекомівці вишукують можливості і виділяють кошти на будівництво і ремонт культових споруд та навчальних закладів, матеріальну допомогу ветеранам війни і праці, інвалідам.

Символічно, що піднесення розвитку відкритого акціонерного товариства збіглося з «круглою і симпатичною» датою його керівника—депутата обласної ради, давнього шанувальника нашої газети Миколи Безими, якому виповнюється 60 років. Здоров'я—з роси і води, молодечої енергії, здійснення нових задумів!

На знімку: керівник Полтавської дирекції ВАТ «Укртелеком» Микола Безима з вихованцями підшефного восьмого класу школи-інтернату №2 ім. Н. К. Крупської.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

ФЕСТИВАЛІ

Свято на тлі руїн

Центр Євпаторії на тиждень перетворився на сцену і глядацьку залу велелюдного карнавалу VII міжнародного театрального фестивалю «Земля. Театр. Діти».

Цього року в ньому беруть участь сім дитячих театрів України і стільки ж колективів юних артистів з Росії та Естонії, хоча ще недавно сюди приїздили творчі гурти з п'ятнадцяти держав. Причина звуження кола гостей в тому, що, за міжнародними правилами, Євпаторія, як приймаюча сторона, повинна оплатити артистам проживання, а грошей на це немає.

Організатору фестивалю (це міжнародний дитячий центр-комплекс «Золотий ключик», який має статус державного) соромно ще й за руїни власного приміщення. Обіцянки відбудувати його тривають вже одинадцятий рік. Тісні кімнатки, в яких проходять репетиції майже тисячі юних залюблених у сцену і театральне мистецтво євпаторійців, гостям так і не показали. Та вони й так називали іноді останній фестиваль «святом на тлі руїн».

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Людям треба довіряти,

або Чому центр з усиновлення дітей не хоче, щоб юридичні фірми США відстежували подальшу долю маленьких українців?

Не всі знають, що нині Україна чи не єдина країна в світі, де можна усиновити дитину за мінімальних фінансових витрат. А головне, після того, як дитина перетне кордон України, простежити її подальший шлях неможливо...

Навіть хабар українським бюрократам в розмірі 10 тисяч доларів — копійки порівняно з дорогою процедурою доусиновлювального моніторингу (в спеціальних агентствах США це коштує понад 25 тис. дол.) і після усиновлювального контролю, без яких вивезти дитину з будь-якої іншої країни просто неможливо. Згідно з українським законодавством обов'язки з нагляду за подальшою долею наших дітей в іноземних родинах покладено на консульські представництва МЗС України. Однак практично здійснити це важко, бо, по-перше, існують невідповідності законодавства, через які усиновлювачі просто не виконують дані ним в Україні зобов'язання поставити дитину на консульський облік і перешкоджають здійсненню контролю, а по-друге, українські консульські служби інколи просто фізично з цілої низки об'єктивних причин не завжди можуть здійснювати цей контроль.

До нашої газети звернувся голова ради директорів Української торгово-промислової палати з Північної Америки Семен Дінкевич. Він прибув до України, на перший погляд, з гуманною місією, підтриманою всіма, хто зацікавлений у реальному, а не фіктивному захисті українських дітей у США. Пропозиція палати полягає в тому, щоб, з одного боку, допомогти перевіряти достовірність пропонованих американською стороною документів на усиновлення з наступним їх передаванням до консульської служби України, а з другого, через американські юридичні фірми налагодити контроль за усиновленими дітьми та їх адаптацією в американських родинах. Особливо в тих штатах, які географічно віддалені від консульських служб України.

Яке ж було здивування голови палати, котрий уже сім років працює в США і відвик від реалій батьківщини, коли бажання безкорисливо допомогти Україні наразилося на стійке небажання деяких міністерств і відомств, зокрема Центру з усиновлення дітей при Міністерстві освіти й науки, таку допомогу прийняти.

— Наша діяльність була з самого початку зумовлена тривогою громадськості через низку публікацій в американських ЗМІ про те, що дітей із Східної Європи використовують як донорів органів або в індустрії секс-бізнесу. За отриманою із компетентних органів України інформацією, з 1236 дітей, яких було усиновлено американцями минулого року, на консульський облік не поставили 249, за даними нинішнього року, з 234 дітей невідомо про місце перебування 158. Організацію нами Дитячого фонду було сприйнято з розумінням генконсулом України в Чикаго Борисом Базилевським. Він отримав від нас перелік функцій, які фонд може на себе взяти і які, за висновком юристів, не належать до сфери дії консульських органів. Зокрема, це розслідування кримінального минулого потенційних батьків через місцеві агентства, агентства штатів та федеральні агентства, оцінка їхнього фінансового становища, надання допомоги в легалізації всіх документів в органах штатів і в федеральних органах для забезпечення всіх вимог українського уряду, щоб виключити будь-які ускладнення для майбутніх батьків, коли вони безпосередньо приїдуть до України.

■ ■ ■

За отриманою із компетентних органів України інформацією, з 1236 дітей, яких було усиновлено американцями минулого року, на консульський облік не поставили 249, за даними нинішнього року, з 234 дітей невідомо про місце перебування 158.

■

Ось цей останній вид нашої діяльності, а ще — наше бажання здійснювати контроль за місцем перебування, умовами утримання дітей, перевірка достовірності даних про їхнє здоров'я, мабуть, найбільше не сподобалися чиновникам із Центру усиновлення. Його директор Тамара Кунько так відверто мені й сказала, що їм усе це не потрібно. «Людям треба довіряти», — відрізала поважна пані. Хочу сказати, що до зустрічі з панею Кунько я провів низку зустрічей в міністерствах внутрішніх справ, іноземних справ, а також освіти й науки.

У Міністерстві внутрішніх справ нас підтримали обома руками, причому керівництво МВС офіційним листом підтвердило своє цілковите схвалення пропозиції палати. В отриманому мною листі заступника начальника Головного управління з боротьби з організованою злочинністю йдеться: «Для деяких посередників процес усиновлення став доходним бізнесом. Вони вступають у злочинну змову з головними лікарями пологових будинків і будинків дитини з метою змінення діагнозів та з іншими посадовими особами для прискорення документального оформлення усиновлення зазвичай здорових дітей віком до трьох років».

Поясню, що згідно з українським законодавством іноземець не може всиновити дитину до року. Однак це можна зробити, якщо згідно з отриманим за винагороду медичним висновком дитина практично не жилець. ВМС підтримує нас, бо має на руках серйозні факти. Приміром, у жовтні минулого року в Херсонській області було виявлено організоване злочинне угруповання з міжнародними зв'язками, до якого входили громадяни України та США. Нещодавно у «Фактах» була публікація про затримання у Сумській області торговців дітьми. Усиновлені діти, за кримінальними схемами, перетинають кордон з Польщею, а далі невідомо, чи потрапляють вони взагалі до США.

■ ■ ■

Пропозиція палати полягає в тому, щоб, з одного боку, допомогти перевіряти достовірність пропонованих американською стороною документів на усиновлення з наступним їх передаванням до консульської служби України, а з другого, через американські юридичні фірми налагодити контроль за усиновленими дітьми та їх адаптацією в американських родинах. Особливо в тих штатах, які географічно віддалені від консульських служб України.

■

Підтримав нас і Міністр освіти Василь Кремень, який згідно з указом Президента України від 17 січня є головою міжвідомчої комісії з усиновлення дітей іноземцями. Комісія, до якої, до речі, увійшла й Тамара Кунько, поки що нібито з об'єктивних причин не приступила до роботи. Коли я розповів міністру про небажання центру співпрацювати з нами, він послався на те, що центр не в його прямому підпорядкуванні, а лише при Міністерстві освіти. Тож у розмові зі мною Тамара Федосіївна заявила, що ми не знайдемо на неї управи. Єдине, що похитнуло її впевненість у власних силах, то це згадування мною про Інтерпол.

Загалом розмова в нас була досить мирна. Я намагався пояснити, що дії палати не поширюються на територію України, що ми не збираємося залазити на її кухню. Мало того, мене було уповноважено запропонувати допомогу на суму 2 млн. дол., яка виражалася в бажанні комп'ютеризувати центр. І поставити програму, з допомогою якої, ввівши ім'я дитини, можна отримати цілковиту інформацію про неї. Аж до аналізів і оцінок у школі. Хтось може заперечити, що, мовляв, для чого це? Але згідно з українським законодавством ці діти залишаються до 18 років громадянами України, навіть коли, порушуючи дані тут зобов'язання, батьки після прибуття оформляють їм американське громадянство. На моє запитання, чому Центру усиновлення не потрібна така програма, Кунько відповіла: «Людям треба довіряти».

Після зустрічі в МЗС України у мене спочатку створилося враження, що для них честь мундиру дорожча за долю українських дітей. Держсекретар МЗС Юрій Сергеєв відписав до Міносвіти, що «співробітництво Центру з усиновлення з Українською торгово-промисловою палатою по Північній Америці в компетенції центру в контексті визначених законодавством України його повноважень і функцій». Але під час переговорів ситуація знінилася, і ми знайшли багато позитивних моментів у спільній діяльності. Тим паче що в існуючому вже проекті постанови Кабміну з питань надання допомоги консульським органам України в США контроль за ним покладено саме на МЗС.

Мої переговори не залишилися непоміченими й у Верховній Раді. Я був щиро здивований, коли з парламентської трибуни Лілія Григорович проголосила гнівну промову, де наші пропозиції і пов'язані з ними зустрічі було названо «неприємними сигналами про те, що організується спроба змінити механізм усиновлення дітей, які йдуть до Сполучених Штатів і Канади». Особливо припали до душі слова про те, що «якась громадська організація... має займатися усиновленням». Окрім того, нас звинуватили в бажанні «зламати механізм усиновлення».

Виходячи з усього цього, хочу, декларуючи гуманітарний характер наших намірів, заявити, що наша пропозиція полягала лише в тому, щоб централізувати процес оформлення прохань громадян США через нашу палату, з тим щоб вивести з гри нечистих на руку людей. Усі фінансові збори від громадян США, які звернулися до нас, ми мали намір спрямувати на організацію централізованих поставок медичного обладнання, медикаментів, одягу, вітамінів на адресу фонду «Україна — дітям» для подальшого розподілу по дитячих будинках і будинках-інтернатах. До речі, діяльність зі здійснення контролю за життям наших дітей через юридичні фірми також коштує грошей, які фонд не збирається ні в кого просити. Всю нашу діяльність плановано здійснювати лише на території США.

— Які ваші подальші плани?

— Якщо я поїду з України так ні про що й не домовившись, то палату треба розпускати. Оскільки це матиме серйозний резонанс, і ніхто не захоче мати справу з такою корумпованою державою. Потім ми звернемося до Інтерполу з проханням розшукати хоча б десятеро з тих дітей, місце перебування яких у США не встановлено. А ще я, мабуть, візьму громадянство США...

Яна СТАДІЛЬНА.

Довідка «ГУ». Українську торгово-промислову палату для Північної Америки створено 2001 року переважно вихідцями з України. Того ж року було укладено угоду про співпрацю між палатою та Українським союзом промисловців і підприємців з представлення інтересів союзу в США. До численних напрямів діяльності палати належить надання інформації щодо юридичних і приватних осіб, консультаційних послуг з різних аспектів українського й американського законодавства, зокрема з питань митного й валютного регулювання, оподаткування, експорту-імпорту, захисту інтелектуальних прав, підготовки проектів контрактів. Палата також надає послуги з ліцензування й аудиту, має право представляти інтереси українських бізнесменів у судах та арбітражі. Значну частину її діяльності присвячено пошуку інвестиційних об'єктів в Україні. Голова ради директорів Семен Дінкевич брав участь в організації бізнес-форуму в травні минулого року в Чикаго, сприяв реалізації низки проектів у Харківській області. До ради директорів також входить відомий у Сполучених Штатах юрист і громадський діяч Олександр Толмацький. Останнім часом Дінкевич і Толмацький активно лобіюють питання зняття поправки Джексона-Веника щодо України.

Хто перекрив кисень до «зелених легень»?

Уперше за десятки років існування санаторій-профілакторій «Шешори» не відкрив сезон. Сюди, до благословенного гуцульського краю, не приїхали, як це було раніше, діти з Чорнобильської зони, діти-сироти. Чому так сталося? Бо майже рік триває «міжусобна битва» за оздоровницю, яка нині має статус дочірнього підприємства ВАТ «Коломийський ДОЗ».

У серпні 2001 року, акурат напередодні свята Незалежності, головний лікар санаторію-профілакторію «Шешори» Ігор Андріяшко прощався з колегами. Бухгалтер, старша медсестра, заступник із заціпенінням спостерігали, як він розливав шампанське і просив жінок не плакати. Наше сумління чисте, казав він. Упродовж 20 років безперервної праці на посаді головного лікаря він зробив разом із постійним колективом усе можливе (і неможливе), аби зберегти оздоровницю такою, якою вона була за кращих часів. Навіть коли Коломийський ДОЗ дихав на ладан, санаторій, як його структурний підрозділ, усе-таки функціонував. За цю рятівну соломинку враз схопилися надто багато «потопельників»...

За цю рятівну соломинку враз схопилися надто багато «потопельників»...

Трохи історії. Санаторій-профілакторій «Шешори» було відкрито 1974 року на кошти дванадцяти заводів виробничого об'єднання підприємств профтехосвіти СРСР. У об'єднанні підприємств налічувалося понад 16 тисяч працюючих, що давало право за нормативами того часу фінансувати такий заклад для оздоровлення робітників, членів їхніх сімей та інших громадян. Коломийський деревообробний завод, на балансі котрого перебував санаторій-профілакторій, спеціалізувався на виробництві меблів і навчального приладдя для профтехучилищ усього Союзу. Не важко здогадатися, що після 1991 року ситуація змінилася, хоча профтехосвіта не перестала існувати разом із усіма її потребами. Однак корабель виявився неповоротким, а капітани — не надто вправними. Розповідають, що колишній директор заводу Ярослав Манюх, який віддав підприємству життя і тримав його міцною рукою господаря, припустився фатальної помилки: він не виховав собі зміни. Мало того, його авторитарний стиль керівництва навіть гальмував вирощування такої зміни. Найменше готовим до керівництва підприємством виявився його син Манюх-молодший, як його називали. Розпочалося стрімке падіння виробництва. Керівники підприємства наївно чекали мов манни небесної інвестицій, замовлень тощо. Не дочекалися. І ось результат: на 1 січня 1991 року на деревообробному заводі працювало 2350 осіб, а на 1 січня 2001 року на ВАТ «Коломийський ДОЗ» числилося 176 робітників та інженерно-технічних працівників. У червні минулого року загальна заборгованість становила понад три мільйони гривень. Банки усіх рівнів відмовилися надавати кредити, завод відключили від електроенергії. А санаторій-профілакторій попри всі ці драматичні обставини тримався. Може б, він підгодував «батька», адже функціонує на майні підприємства — замислилися члени правління відкритого акціонерного товариства. І ось у кабінетних надрах народжується документ, що передбачає перестановку кадрів. Згідно з рішенням правління на чолі із Петром Ткачуком на посаду директора новоствореного дочірнього підприємства санаторій-профілакторій «Шешори» призначено Ігоря Гаврищука, який донедавна працював конструктором. У наказі голови правління від 29 травня 2001 року передбачені права і обов'язки ліквідаційної комісії, якій надано «право розпоряджатися всіма активами і пасивами структурного підрозділу». А Ігореві Андріяшку наказано «виконувати обов'язки головного лікаря, без права управління і розпорядження коштами...».

Одне слово, господарі збанкрутілого підприємства самі собі кинули рятівний круг, сподіваючись, що дочірнє підприємство дасть змогу «відштовхнутися від дна». Що ж, кожний виживає як уміє. І в цих намірах, здавалося б, не було нічого крамольного, якби не одне «але». Дуже «заважав» головний лікар Ігор Андріяшко — надто добре знав свою роботу і надто багато зусиль, праці і душі вклав у «Шешори». Саме лишень збереження велетенського майнового комплексу, котрий будували із союзним розмахом (тут є навіть власний чималенький басейн!), можна вважати героїзмом. Скільки таких комплексів розвалилося! Нерідко господарку в «Шешорах» підтримували за рахунок бартерних операцій: оздоровили шахтарів Червонограда — отримали вугілля, прийняли на відпочинок працівників обленерго —провели взаємозалік за спожиту електроенергію. Нічого не вдієш: минули ті часи, коли путівку доводилося «роздобувати». Тепер роздобувають клієнтів. Ігор Степанович невтомно їздив по всій Україні, укладав договори. Як це заведено в установах такого типу, він поєднував обов'язки головного лікаря і менеджера. Коли в нього відібрали ці повноваження, він сам написав заяву про звільнення з посади «за власним бажанням». Зрештою, на той момент намагання спідтиха вижити його набули вже трагікомічного забарвлення. Наприклад, за таємною вказівкою правління із службових машин, що забезпечували життєдіяльність санаторію, зняли номери. Довелося їздити за продуктами без номерів(!), одну з машин через це вилучили. І це тоді, коли в санаторії відпочивало 150 людей, а серед них 97 дітей-сиріт. Та цього не досить. Ігор Гаврищук пробує кинути на непокірного Ігоря Андріяшка «важку артилерію», пише в правоохоронні органи листи про його... злочинну діяльність. Реагування не забарилося: 4 липня 2001 року були вилучені для перевірки всі бухгалтерські документи. А 31 липня 2001 року начальник УБОЗ УМВС України в Івано-Франківській області М. Щирук повертає їх із супровідним листом: «у зв'язку з відсутністю ознак організованої злочинності». Як себе почував запідозрений в організованій злочинності керівник, лікар, чия ділова репутація ніколи й нічим не була заплямована, неважко здогадатися. Наступних пошуків і перевірок "ознак організованої злочинності" Ігор Андріяшко вже не чекав — написав заяву про звільнення. Але й не відступив від інтересів колективу, від справи свого життя. Він пише листа до голови Івано-Франківської облдержадміністрації Михайла Вишиванюка й висловлює таку пропозицію: оскільки Івано-Франківське регіональне відділення Фонду державного майна України має 51 відсоток акцій у ВАТ «Коломийський ДОЗ», на підставі цього в законному порядку вилучити цілісний майновий комплекс санаторій-профілакторій «Шешори» і підпорядкувати його облдержадміністрації. Це клопотання підтримали, вмотивувавши доцільність, керівники обласного управління охорони здоров'я, обласного відділення Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності. Голова облдержадміністрації М. Вишиванюк також підтримав пропозицію і дав розпорядження відповідним службам. Однак розпорядження «пішло по руках» і...

Відтак у новопризначеного керівника Ігоря Гаврищука руки були розв'язані, можна було господарювати. Тим паче що в керівництві Коломийського деревообробного заводу — свої люди. Дружина — С. Гаврищук — голова наглядової ради, вона-таки — голова профкому. Та родинне тепло не допомогло. Легка, як думалося, діяльність на посаді керівника оздоровницею, виявилася не під силу конструкторові. Тоді правління призначило іншого директора дочірнього підприємства, цього разу зовсім далекого і від санаторної справи, та й від ДОЗу людину — Г. Граб'юка. У колектива увірвався терпець: лист від працівників санаторію надійшов у вищі державні інстанції. І врешті все повернулося на круги своя: наприкінці травня Ігоря Андріяшка знову призначено головним лікарем. Віднедавна санаторієм і ВАТ «Коломийський ДОЗ» опікується вже інша інстанція — Регіональне управління з питань банкрутства. Господарським судом області призначені керуюча санацією ВАТ «Коломийський ДОЗ» Олена Ілляшенко та виконавчий директор В. Іванишин.

Легка, як думалося, діяльність на посаді керівника оздоровницею, виявилася не під силу конструкторові.

— Наше завдання — погасити кредиторську заборгованість, що становить близько двох мільйонів гривень, — коментує Олена Ілляшенко.

Перші кроки санаторів вже дали результат: працівникам санаторію виплачено зарплату, зупинено розкрадання майна. У повноцінно діючому донедавна санаторії за нових «господарів», що прийшла на зміну І. Андріяшку, зруйновано котельню, систему опалення, викрадено столярні вироби, обладнання. Комплексна ревізія ще має встановити суму збитків. Літо — у розпалі, і можна було б докласти зусиль і швидкими темпами загоїти рани й запустити оздоровницю. Однак усупереч рішенням компетентних органів її взяли «в облогу» представники Ліги акціонерів ВАТ «Коломийський ДОЗ». Так назвали своє об'єднання восьмеро осіб, серед котрих уже знайомі нам прізвища: Ткачук, Гаврищук, Граб'юк... Вони знову взялися за епістолярний жанр. Тепер у їхній скарзі на адресу Регіонального відділення Фонду держмайна України серед зловмисників, які «навели жах», «паралізували роботу», числяться, окрім І. Андріяшка, й згадувані санатори.

Сезон почався, але досі ніхто не прибув сюди на відпочинок. Бо дорослі дяді перекрили кисень до «зелених легенів». А вони так потрібні і шахтарям, і дітям із Чорнобильської зони, і вихованцям сиротинця, які ніяк не дочекаються виїзду на природу.

— Час найкращий суддя і лікар, — вважає Ігор Андріяшко. — Він усе розставить на свої місця. Життя чітко диктує: нині виживає та структура, яка має господаря і власника.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Івано-Франківська область.

КОЛОНКА ОГЛЯДАЧА

Сезон порівнянь

Щойно завершили театральний сезон франківці. Це був перший сезон без Сергія Володимировича Данченка — великого режисера, довголітнього лідера першої драматичної сцени України. Художнім керівником став Богдан Ступка, теж лідер, теж майстер, але — актор.

Звичайно, протягом усього сезону навколотеатральна публіка порівнювала: що новий керівник робить «правильно», а що — «неправильно». Такі порівняння завжди некоректні й безрезультатні, пошуковці надто легких відповідей зазвичай бувають розчаровані, та все одно — порівнюють! Чудово це знаючи, Богдан Сильвестрович, здається, зробив усе, щоб матеріалу для примітивних порівнянь не було багато.

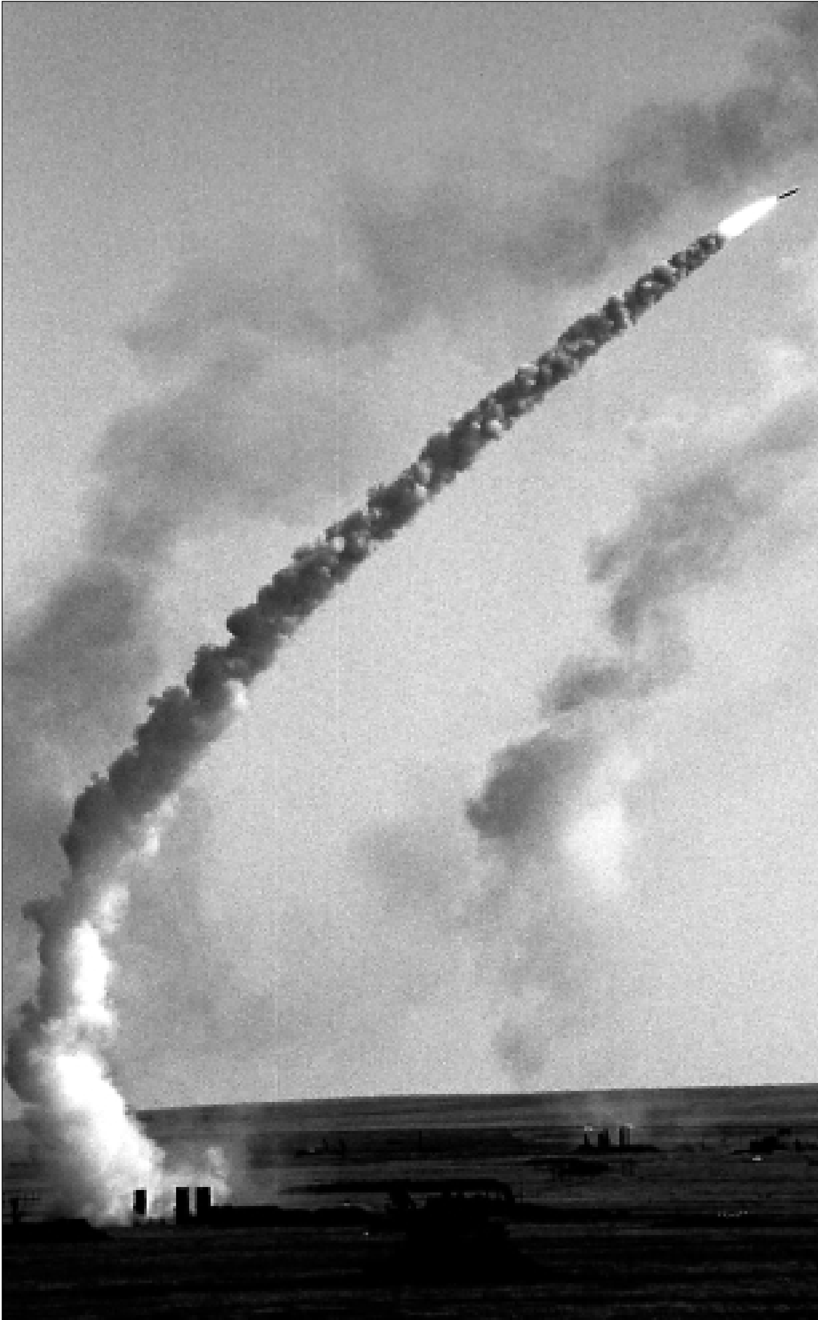
Передусім впадало у вічі, що франківці намагаються високо тримати репертуарну планку: серед авторів, що з'явилися на афіші цього сезону, не було абияких — Шекспір, Карпенко-Карий, Фігейреду, Франко, Стріндберг, Віткаци. Це добре. Хоча якраз у цьому, можливо, й просвічує драматизм ситуації — втрата звичної опори і побоювання провалу. Якщо «порівнювати», то сам Данченко, здається, не боявся програвати — але ж франківці й не роблять вигляд, що вони «теж так уміють». Вони просто тримають свій корабель на тому самому курсі. Схоже, це змобілізувало колектив, позбавило його звичної академічної інфантильності, й, можливо, зовсім не випадково цього року «Київську пектораль» за чоловічі ролі вручили саме франківцям — Євгену Шаху (Омелько в «Мартині Борулі») й Анатолію Хостікоєву (Отелло). А якби пекторальне журі не прогавило, то й за кращий дебют «Пектораль» дісталася б франківцю — Георгію Хостікоєву.

Втім, можуть сказати, що минулий сезон планувався ще Данченком (приміром, «Отелло» благословив саме він). Але були речі, які франківці робили вже самі. І робили цілком успішно, чого не можна не помітити. Одна з таких речей — облаштування малої сцени у фойє театру. Там у цьому сезоні вже йшли «Батько» Стріндберга, «Сойчине крило» за Франком та «Адвокат Мартіан» Лесі Українки. І там же відбувалися унікальні «Понеділкові читання молодої української драматургії». З жовтня минулого по травень нинішнього року публічно прочитано понад три десятки нових п'єс, тепер кращі з них видадуть у спеціальному альманаху, а деякі навіть обіцяють поставити. Почин давно очікуваний і, слава Богу, вдалий. Звісно, там були дуже нерівноцінні п'єси. Але керівництво театру, либонь, дивилося на справу як добрий запасливий господар: спершу зберемо все, що є, а там подивимося. Здається, так само було в цьому сезоні й із режисерами. Запрошували і пробували різних: і експериментатора Білозуба («Батько»), і визнаного майстра Малахова («Отелло»), й молодого та амбітного Гринишина («Езоп»), й рафінованого гостя з Польщі Збігнєва Наймолу («Мама, або Несмачний витвір»). Франківці відновили навіть «Кармен» — славну, напіввтрачену виставу «раннього» Андрія Жолдака. Це дає деяку надію на подальше співробітництво з Жолдаком, нехай ця надія й має вигляд (передусім у заявах самого Жолдака) ефемерний. Зрештою, про що говорить оця колекція режисерських імен? Річ тут не в тім, хто «кращий». Головне (це культивувалося й за часів Данченка) — зберегти певний баланс «академічного» й «вільного» стилю. Завдяки чому театр не втрачає свого обличчя, але не втрачає й відкритості до нових віянь. У наступному сезоні цю практику буде продовжено. Франківці нині у відпустці, але вже оголошено, що Козьменко-Делінде ставить мольєрівського «Тартюфа», а режисер Ануров — п'єсу про Сковороду, Еразма Роттердамського та Платона!

Віталій ЖЕЖЕРА.

На знімку: польський режисер Збігнєв Наймола з народною артисткою України Наталею Лотоцькою на репетиції п'єси Віткевича «Мама».

Атланти, які тримають мирне небо

Оберігати мирне небо — є така професія. У неділю країна вшосте святкувала День військ Протиповітряної оборони. Вони — перша лінія оборони, і цим все сказано. Помилитися не можна — надто вже висока ціна помилки. Писати про їхню службу хочеться багато і цікаво. Народ має знати своїх героїв. Складність у тім, що у сфері їхньої діяльності — суцільні таємниці. Фотокореспондента, якому все-таки дозволили зробити ці чудові знімки, одразу попередили: частина секретна. У газеті окрім цього можна лише повідомити, що вона охороняє південь України, і має на озброєнні С-300 і С-200, а більше — ні пари з вуст. Водночас скупа військова статистика дає про них лише загальні відомості: і день, і ніч у військах ППО несуть бойове чергування близько 2500 солдатів та офіцерів. За добу вони супроводжують на радіолокаторах більш як 400 літаючих апаратів, а за місяць ця цифра становить 12—13 тисяч. Це означає, що своє професійне свято чимало з них відзначало на бойовому посту.

З-за лаштунків таємничості вдалося вивудити й таку інформацію. Дев'ять частин військ ППО мають почесні найменування, десять — нагороджено бойовими орденами, а ще дев'яти вручено бойові прапори. За роки незалежності України 146 осіб, які служать у військах ППО, відзначено державними нагородами, 153 удостоєно відзнак Міноборони. Люди у формі вміють оберігати мирне небо...

Іван ЛАЗНЮК.

Фото Сергія СВЄТЛИЦЬКОГО.

«Дирекція ЗАТ «Ірбіс», код ЄДРПОУ 30511100, повідомляє, що 10 вересня 2002 р. о 13.00 за адресою: м. Харків, вул. Чернишевського, 73, к. 2, відбудуться загальні збори акціонерів.

Порядок денний:

6. Звіт дирекції про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2001 рік.
7. Звіт ревізійної комісії товариства.
8. Затвердження результатів діяльності товариства.
9. Розподіл прибутку товариства за 2001 рік.
10. Визначення основних напрямів діяльності товариства на 2002-2003 роки.

Дирекція.

Господарський суд Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справу № 10/54 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністью «Агросвіт», ЄДРПОУ 24145045, (27300, Кіровоградська обл., Олександрівський р-н, смт. Олександрівка, вул. Леніна, 82, р/р 260003011630 в Олександрівському відділенні ВАТ ДОБУ МФО 323817).

Розпорядником майна призначено Шимановську Г. Л. (ліц. серії АА № 047798 від 19.10.2001 р., адреса для кореспонденції: м. Кіровоград, вул. Героїв Сталінграду, 36, кв. 28).

Заяви від кредиторів та санаторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації.

«Дирекція ЗАТ ТД «Ірбіс», код ЄДРПОУ 30511100, повідомляє, що 10 вересня 2002 р. о 12.00 за адресою: м. Харків, вул. Чернишевського, 73, к. 2, відбудуться загальні збори акціонерів.

Порядок денний:

1. Звіт дирекції про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2001 рік.
2. Звіт ревізійної комісії товариства.
3. Затвердження результатів діяльності товариства.
4. Розподіл прибутку товариства за 2001 рік.
5. Визначення основних напрямів діяльності товариства на 2002-2003 роки.

Дирекція.

До відома акціонерів
ЗАТ «Аптека» № 25 міста Чернігова
Акціонер, який володіє більше ніж
10% статутного фонду акцій емітента

Повідомляє, що 26 серпня 2002 р. о 16.00 відбудуться позачергові загальні збори акціонерів за адресою: м. Чернігів, Красна площа,1, (приміщення Аптеки № 25).

Реєстрація з 15.00 до 16.00 за місцем проведення зборів.

При собі необхідно мати документ, що посвідчує особу.

Порядок денний:

1. Основні напрямки розвитку Товариства на 2002 р.
2. Звіт ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності за 2001 р.
3. Затвердження річного балансу Товариства за 2001 р.
4. Відкликання та вибори членів Правління Товариства.

Телефони для довідок: 8-044-265-73-43, 8-044-266-65-74, 8-067-209-07-09.

13 серпня 2002 р., за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2/240 о 14 год. 00 хв. відбудеться аукціон з продажу за грошові кошти майна **СП «Мукачівський завод керамічної плитки»** (Мукачівський р-н, с. Павшино, вул. Енгельса, б/н). З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися до організатора торгів — Регіонального Агентства з питань банкрутства в Закарпатській області — за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2/240, тел. (03122) 3-59-37.

Товарна біржа «Центр нерухомості» реалізує:

Виробничо-технологічний майновий комплекс з виробництва цукру ВАТ «Соболівський цукровий завод», розташований за адресою: Вінницька обл., Теплицький р-н, с. Соболівка. Стартова ціна — 995 000,00 (Дев'ятсот дев'яносто п'ять тисяч) гривень, у т. ч. ПДВ.

За довідками звертатись: м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2-А, к. 601, 602, тел./факс (0432) 52-03-41.

Господарський суд Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева,1-а) порушив справи про банкрутство:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю «Трансвізит», юридична адреса: 50005, м. Кривий Ріг, пр. Гагаріна,54-А, р/р 26004151419001 у Криворізькій філії КБ «Приватбанк», МФО 305750, справа № Б26/24/02. Розпорядник майна — Шикіло О. Б., ліцензія № 250336, тел.- (0564) 53-00-57.

2. Криворізьке спеціалізоване управління «Сантехмонтаж» № 552 — дочірнє підприємство колективного підприємства «Дніпросантехмонтаж», юридична адреса: 50015, Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул. Конституційна,16, розрахунковий рахунок: 26000301141449 в Центрально-міському відділенні «Промінвестбанку» (м. Кривий Ріг), МФО 305493, справа № Б 26/59/02. Розпорядник майна —Шрамко О. Ю., ліцензія АА № 250467, 50096, Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг, вул. Ватутіна,66-А тел. (0564) 958192.

Акціонерне товариство закритого типу «ЛАН УКРАЇНА» (Код ЄДРПОУ 22964098) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців з моменту опублікованого оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва по справі № 24/226-б визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Преста-Ефекта» (код ЕДРПОУ 19243065, м. Київ, Печерський узвіз, 17).

Ліквідатором по справі № 24/226-б призначено Ламоному Олександру Михайлівну.

ООО «МДК», ОКПО 23796349, зарегистрированное Запорожским горсоветом 26.01.1998 г. по адресу: г. Запорожье, пл. Пушкина, 4, объявляет о своей ликвидации.

Претензии принимаются в течение двух месяцев со дня публикации объявления по тел.: 8-0612-52-40-11.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Харківська тоговельна компанія», код ЕДРПОУ 31557192, м. Харків, 61033, вул. 2-й Вологодський в'їзд, 2, тел. (0572) 14-10-20 звернулась в Національну комісію регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на постачання природного газа за нерегульованим тарифом на території України.

Постановлением Государственного суда в Луганской обл. от 28.05.02 г. № 12/39Б ООО «Лютас» признан банкротом. Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления в газете.

Господарський суд Одеської області (65032, м. Одеса, пр. Шевченка, 4) порушив справу № 17-2-18/02-4237 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Тексод» (юридична адреса: 65005, м. Одеса, вул. Прохорівська, 27), р/р 2600930019373 в Облдирекції УСБ в м. Одесі, МФО 328016, код ЕДРПОУ 00306615.

Розпорядник майна: Бойчук Олег Михайлович (ліцензія № 250424 від 29.03.2002р.).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

До відома громадськості:
ВАТ Агропромисловий комплекс «Південний»

звернулося в Національну комісію з питань регулювання електроенергетики України з проханням про переоформлення ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, зв'язаної з виробленням електроенергії для переробки цукрового буряка і сирцового цукру на території Іванівського району Одеської області, смт. Радісне.

Господарським судом м. Києва порушено справу № 23/229 про банкрутство Товариства з обмеженою вдповідальністю «Софт-Україна» (юридична адреса: 02206, м. Київ, вул. Малишка, 9, кім. 7; фактична адреса — 02057, м. Київ, вул. Політехнічна, 14 (НТУУ «КПІ» кор. 13), 3 поверх, к. 16, р/с 26008324501 в АБ «Енерго-Банк», МФО 300272, Код 22902915).

Розпорядником майна призначено Шевчука Олега Вікторовича (ліцензія АА № 250276, т/ф (044) 495-21-78,19,20).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування.

Господарський суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького,81) порушив справу про банкрутство по відкритому акціонерному товариству «Генічеськагротехпостач» справа № 12/3-Б (75550, с. Партизани, Генічеського р-ну, Херсонської області) р/р 26008917 код 00908030 МФО 352509 АППБ «Аваль» м. Каховка.

Розпорядником майна боржника призначено Малашту Володимира Олексійовича ліцензія від 18.01.2001 р. № 346.

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська,81) порушено справу про банкрутство ВАТ «Львівпохізол», справа №7/126-7/48, юридична адреса: м. Львів, вул. Підголоско, 4, ЗКПО 00292735, п/р 26003301365310 МФО 325105 Залізничне відділення Промінвестбанку у м. Львові. Розпорядник майна арбітражний керуючий Надлонок А. І. 79066, м. Львів, вул. Зубрівська, 25а/33 ліцензія серія АА250389.

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Ухвалою Господарського суду Миколаївської області у справі № 5/119 від 16.04.2002 р. порушено справу про банкрутство ТОВ мале підприємство «Платан» (329240, Миколаївська обл., м. Очаків, вул. Суворова, 20, р/р 260052259, МОД АППБ «Аваль», МФО 326182, ідентифікаційний код № 20903684). Заяви від кредиторів приймаються протягом місяця за адресою: 54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22. Арбітражним керуючим призначено Баранцова В. В. (Ліцензія серія АА № 047805 від 12.10.2001 р.).

У НОМЕР

Традиції зникають опівночі

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Пам'ятаєте, як із покоління в покоління передавалися різні обряди та звичаї? Як наші бабусі розповідали мамам, а мами вже передавали нам про святкування дня Івана Купала? Огорнута цими розповідями, маленькою я завжди мріяла пустити на воду віночок, а опівночі знайти-таки квітку папороті. Але часи змінюються, а традиції, на жаль, безслідно зникають.

З шостого на сьоме липня в одному з нічних клубів у столичному Гідропарку відбулася вечірка «Ніч на Івана Купала». Чесно кажучи, очікувалося щось феєричне та неземне. Все-таки — свято веселощів і кохання. Але сталося не так, як гадалося.

Святкування розпочалося із традиційних народних пісень. Згодом співаючих старшого покоління змінила молодь, після чого чомусь саме «співучі бабусі» пішли опускати віночки до... басейну. Такого не очікував ніхто. Адже за традиціями віночки опускають молоді (!) дівчата, і ті повинні пливти за течією до суженого. Але ніяк не залишатися в маленькому басейні. Навіть символічно.

Веселу нотку в це свято вносили виступи Росави та балету «Арт-класік». Перша вже вкотре вразила живим звуком та сильним співом, а другі — неймовірно красивим та феєричним шоу. Прикро лише те, що все це було далеке від тих традицій, які передавалися століттями. І на мить здалося, що колись опівночі вони зникнуть назавжди...

Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО.

На знімку: учасниці фольклорного ансамблю опускають у басейн вінки під час святкування Івана Купала в київському Гідропарку.

Асоціація і пам'ять нації

У столичному Будинку архітектора відзначила своє 10-ліття Асоціація дослідників голодоморів в Україні.

Асоціацію створено з метою вивчення та збереження в історичній пам'яті найстрашніших сторінок життя українського народу — голоду 1921-23-го, 1932-33-го та 1946-47 років. Ініціаторами створення асоціації були письменник Володимир Маняк та журналістка Лідія Коваленко-Маняк (вона й очолювала організацію до своєї смерті у 1993 році). В Україні діє 37 осередків, які об'єднали 750 осіб. Кілька осередків є також у західній та східній діаспорах.

Не маючи ані належного приміщення, ані допомоги від держави, асоціація провела велику дослідницьку й просвітницьку роботу. Її активісти виступали на радіо, телебаченні, в газетах, влаштовували виставки, «круглі столи» та всеукраїнські й міжнародні наукові конференції, збирали архівні дані й свідчення очевидців, поширювали цю інформацію у вузах, школах, бібліотеках. За роки, що минули, підготовлено низку наукових та науково-популярних публікацій. Науковці асоціації підготували документи й матеріали, на основі яких голова організації Левко Лук'яненко сформулював обвинувальний висновок, представлений 2000 року на Вільнюському міжнародному громадському трибуналі з оцінки злочинів комунізму. На жаль, держава досі не підтримала ініціативу асоціації — заснувати інститут досліджень геноциду української нації. Але, не без клопотань асоціації, Президент України Леонід Кучма видав 1998 року указ про щорічне відзначення Дня пам'яті жертв голодоморів, а цього року — указ про відзначення 70-ї річниці голоду 1932-33-го року.

Асоціацію привітали з першим її ювілеєм Верховна Рада України, Кабінет Міністрів, представники партій та рухів.

Ольга ГОВЕНКО; Ольга МОВЧАН.

ПІСЛЯ ВИХІДНИХ

Батьківщина героїв і свіжих ідей

Саме так можна охарактеризувати Донеччину, яка цими днями відзначає 70-річчя. Поздоровити краян прибули й керівники держави, які високо оцінили вклад регіону в розвиток країни. Зокрема під час урочистих зборів у Донецькому оперному театрі Президент України Леонід Кучма зазначив, що інтелектуальний потенціал Донеччини — справжній кадровий скарб. Та й взагалі у регіонах чимало свіжих ідей. Тому глава держави вирішив запрошувати на роботу до столиці саме представників областей. Тим паче, що зараз в адміністрації Президента відкрилося чимало вакансій, які найближчим часом буде заміщено на конкурсній основі.

Фото Ярослава БОЖКОВА (Укрінформ).

У своїй промові з нагоди ювілею Донеччини Леонід Кучма віддав належне господарям: зокрема, за його словами, область утримує лідерство в залученні іноземних інвестицій.

Щоправда, глава держави також нагадав про величезну заборгованість із зарплати та соціальних виплат у регіоні. «Посилання на економічну кризу не може бути виправданням», — заявив Президент і зазначив, що направив до Верховної Ради законопроект про посилення відповідальності керівників за невиплати зарплат.

До Донецька Президент прибув не з порожніми руками: кільком десяткам представників області вручено державні нагороди та почесні звання. Зокрема, голова Донецької обласної держадміністрації Віктор Янукович та народний депутат України Володимир Рибак стали кавалерами ордена «За заслуги» І ступеня. Орденом ІІ ступеня нагороджений Йосип Кобзон — як представник Донецького земляцтва в Москві, а ІІІ ступеня —президент футбольного клубу «Шахтар» Рінат Ахметов.

Перший заступник Голови Верховної Ради України Геннадій Васильєв вручив Почесну грамоту Голови Верховної Ради голові обласної ради Борису Колесникову, а також нагородив грамотами представників місцевого самоврядування.

Не залишилися в боргу і господарі. Голова Донецької обласної ради Борис Колесников вручив Леоніду Кучмі нагороду — звання «Почесний громадянин Донецької області» номер один та ювілейну відзнаку, а голові президентської адміністрації Віктору Медведчуку — гірницьку каску з ліхтарем та запрошення спуститися в шахту. На що нагороджений відповів: «Завжди готовий!».

Ліна КУЩ.

На знімку: урочистості біля паммятника Тарасу Шевченку.

АКЦІЇ

Який порт без докера?

В Одеському морському торговому порту відкрито пам'ятник докеру. На митному майданчику порту вже височіють монументи його засновникові Францу де Волану, матросові броненосця «Потьомкін» Вакуленчуку. Є також меморіальна дошка пам'яті письменника Сергія Корольова, який мешкав хлопчиком на території порту. А до 208-ї річниці міста скульптор Олександр Токарєв планує створити постать жінки, що вдивляється у море, чекаючи на корабель, і встановити її біля морського вокзалу.

Монумент символізуватиме Одесу — морську столицю держави, **повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна».**

СПОРТ

«Шахтар» — чемпіон, але він не з Харкова...

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 1-й тур.

«Поліграфтехніка» — «Карпати». 0:0. 4 300 глядачів.

«Металург» Д — «Оболонь». 2:1. 3 000. Голи: Закарлюка, 53, Ткаченко, 76 — Мазеренко, 38.

«Металург» М — «Ворскла». 4:1. 5 000. Бабич, 6, Грибанов, 17, Молокуцко, 40, 88 — Шевцов, 26.

«Чорноморець» — «Кривбас». 0:2. 8 000. Слабишев, 66, Мусолітін, 76.

«Дніпро» — «Волинь-1». 2:0. 7 000. Ротань, 11, 49.

«Металіст» — «Динамо». 0:2. 18 000. Дмитрулін, 67, Белькевич, 82, з пенальті.

«Арсенал» — «Шахтар». 0:0. 15 000.

«Таврія» — «Металург» Зп. 1:1. 7 000. Гігіадзе, 68, з пенальті — Мельник, 66.

Коли київський міський голова Олександр Омельченко перебував на святкуванні нового чемпіона в Донецьку, йому зробили подарунок не без натяку — годинника з написом на циферблаті: «Шахтар» — чемпіон України».

Олександр Олександрович подякував і сказав, що київський «Арсенал», яким опікується столична влада, гірникам очок просто так не даруватиме. І слів на вітер не кинув. У стартовому матчі 12-го чемпіонату країни «каноніри» добряче зіпсували нерви «Шахтареві».

По-перше, підопічні В'ячеслава Грозного позбавили чемпіона двох очок. А по-друге, продемонстрували гру значно привабливішу і змістовнішу, ніж гості. Принаймні гострих моментів кияни створили значно більше від опонентів.

Не слід забувати, що «Арсенал» грав практично новим складом, котрий, за логікою, і не зобов'язаний діяти злагоджено. Надто мало часу було у Грозного для відпрацювання командних дій. Але, як бачимо, таки вистачило.

А тим часом у Харкові київські динамівці впевнено переграли місцевий «Металіст», продемонструвавши якісний футбол. Розлючені, іншого слова не знайти, харківські вболівальники, щоб якось принизити гостей, скандували: «Шахтар» — чемпіон!». Справді, саме ця команда сьогодні має почесний титул. Але в чому провина динамівців, які за всіма показниками переграли харків'ян? Звідки така зневага і ненависть до клубу, який ось уже багато років прославляє український футбол?

До речі, в післяматчевому інтерв'ю наставник «Металіста» Михайло Фоменко насамперед сказав, що його підопічні за всіма показниками поступалися футболістам «Динамо»...

З результатів туру варто відзначити перемогу маріупольців над полтавцями з великим рахунком. Очевидячки, «Ворскла» ще хворіє.

Лише результати

А днем раніше розпочався турнір у першій лізі. «Закарпаття» (Ужгород) — «Арсенал» (Харків). 3:0. «Полісся» (Житомир) — «Сокіл» (Золочів). 2:1. «Прикарпаття» (Івано-Франківськ) — «Суми». +:-. «Сталь» (Алчевськ) — «Красилів» — перенесено на сьогодні. «Нафтовик» (Охтирка) — «Система-Борекс» (Бородянка). 3:1. «Динамо-2» (Київ) — «Вінниця». 0:2. «Зірка» (Кіровоград) — ЦСКА (Київ). 1:0. «Миколаїв» — «Борисфен» (Бориспіль). 2:1. «Шахтар-2» (Донецьк) — «Карпати-2» (Львів). 0:3.

Нагороди з рук мера

Закінчився тижневий марафон під назвою «Оболонь-2002». Нагадаємо, що до Києва на міжнародний юнацький футбольний турнір прибули 102 команди з Грузії, Молдови, Росії, Білорусі та багатьох міст України.

Змагалися у п'яти вікових категоріях. А фінальні поєдинки минулої неділі відбулися на стадіоні «Оболонь». У десятирічних тбіліські динамівці перемогли київську «Зміну» — 7:2. Щасливий наставник переможців Гача Хитірі сказав журналістам:

— Щиро дякуємо організаторам за запрошення. Особливо Вікторові Хлусу. Все було чудово. До того ми ще й перемогли. Просто фантастика. Отакими окриленими, побувши ще кілька днів у гостинному Києві, ми вирушимо далі, на чергові змагання до шведського міста Гетеборга. Там відбудеться турнір «Кубок Готії». А наступного року, якщо запросять, з радістю приїдемо на черговий футбольний фестиваль «Оболоні»...

У групі на рік старших фінал виявився, можна сказати, сімейним. Підопічні знаного дитячого тренера Григорія Матієнка зі школи «Зміна-Оболонь» виграли в київського «Арсеналу» — 1:0.

Наступні фінальні поєдинки закінчилися так. Команди гравців 1990 року народження. «Олімпік» (Кіровоград) — «Надія» (Копичинці, Тернопільська область). 8:0. 1988 рік. «Зміна-Оболонь» — «Голеодор» (Луганськ). 1:2.

Серед 13-річних київський «Арсенал» виграв у земляків зі «Зміни» — 2:0. А нагороди переможцям вручив міський голова Олександр Омельченко на НСК «Олімпійський» під час перерви в матчі чемпіонату країни — «Арсенал»—«Шахтар». Гадаємо, юні футболісти на все життя запам'ятають ці щасливі хвилини.

Зубрилова — тепер... білоруска

Відома біатлоністка, багаторазова чемпіонка світу Олена Зубрилова, либонь, серйозно образилася на керівництво українського спорту. Вона разом зі своїм чоловіком і тренером Романом виявила бажання виступати за Білорусь.

До речі, Зубрилова не перша проклала стежку до сусідів. На жаль, лідерами білоруської збірної є наші вихованці — майстри фристайлу — Цупер, Марущак та Архипов...

Фото АП.

Трав'яні чемпіони визначилися

Теніс. У Лондоні завершився Вімблдонський турнір —неофіційний чемпіонат світу на трав'яних кортах. У жінок головний приз розіграли сестри Вільямс зі США. Молодша — Серена — здолала старшу —Венеру: 7:6, 6:3.

У чоловіків австралієць Лейтон Г'юїт був сильніший за Давида Налбандяна з Аргентини — 6:1, 6:3, 6:2.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: чемпіонка Вімблдону Серена Вільямс.

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 0311121. **1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій